Do Tổ Chức Hùng Cường SS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ - Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Tiếng khóc thê thiết của đám con côi...!

1 CÔ-NHI VIỆN (13 căn 3 từng) SẬP BÌNH ĐỊA

CUỘC THI HÀNG THÁNG
Đợc Đuốc Nhà Nam Đợt IX-Tháng 11-69
30 giải thưởng
27 ngàn đồng bạc mặt
Nhất: 5.000$ — Nhì: 3.000$ — Ba: 2.000$
— Tờ hạng 4 đến hạng 10: Mỗi hạng 1.000$.
— Tờ hạng 11 đến hạng 30: Mỗi hạng 500$.
ĐỢT IX: BẮT ĐẦU 2-12-1969
✱ Cuộc thi Đợt VIII tháng 10-69 đã khóa sổ hồi 18g30 hôm qua 22-11. Kết quả sẽ đăng trên Đ.N.N nội tuần tới.

6 TRANG SỐ ĐẶC-BIỆT CUỐI TUẦN 5 đồng

ĐUỐC NHÀ NAM

Năm thứ nhì — Số 275 CHÚA NHỰT 28, THỨ HAI 24-11-69 Chủ-nhiệm: TRẦN-TẤN-QUỐC
Trụ sở: 4, Ng-văn-Thinh — SAIGON Ngày 14-15 tháng Mười (Thiếu) Kỷ-Dậu 6 tr. 5đ. Điện-thoại 20.857 — Hộp thơ 504

HÔM NAY
● TRUYỆN NGẮN CHỌN LỌC
KỊCH TRƯỜNG
ĐIỆN ẢNH
Chương trình TIVI Chúa nhựt- Thứ Hai

Tôi chứng kiến cuộc cứu cấp tại **Phước Ấu Viện** *ở Phú Thọ Hòa II*

GẦN 40 TRẺ CON BỊ CHÔN SỐNG...

lúc Viện Cô nhi 3 tầng thình lình sập đồ bình địa giữa đêm thứ sáu 21-11

✱ CUỘC CỨU CẤP CỦA HÀNG TRĂM BINH SĨ VIỆT MỸ VÀ N.D.T.V ĐẾN 12 GIỜ TRƯA THỨ BẢY 22-11

Đã moi lên được 46 gòm 31 bị thương, 15 xác chết

THEO SỔ SÁCH, TẠI VIỆN CÓ 40 CÔ NHI (28 TRAI VÀ 17 GÁI) 6 NGƯỜI LỚN PHỤC DỊCH.

Ai chịu trách nhiệm tai nạn này ?

của Bbđpv NGUYÊN HỒ

SAIGON 22-11 — Có nhi viện 3 từng lầu, 13 căn đột nhiên sụp đổ tan tành giữa đêm khuya chôn vùi một số cô nhi ». Tin đó đến với tôi như tiếng sét. Tôi tưởng tượng những trẻ em mồ côi đã bạc phận nay còn sống sót, bị những tảng gạch đá đè chết la liệt...mà không dám được xác động ! Lái xe ra khỏi Đô Thành để đến tận nơi, tôi miên man lo sợ. Nghiệp phóng viên, tôi đã chứng kiến không biết bao nhiêu cái chết : từ những vụ hỏ chôn xác tập thể hàng trăm lượng dân nạn nhân Việt Cộng ở Huế, những thây người nằm ngổn ngang trong dịp Mậu Thân, những tử tội bị đem hành quyết ở...

Khi tôi đến hiện trường lúc nhìn thấy thì thấy hàng kẽm sét mi rạng một dãy nhà dài đã sụp đổ tan tành không cho một dấu vết nào chứ đừng đúng cái 1 ngôi nhà. Các Binh sĩ VNCH và Hoa kỳ...đa số là Hoa kỳ—đang hì hục làm việc.

Những tiếng khóc ở tắt nghẹn

Tôi leo lên đống gạch vụn tan nát đó. Giữa tiếng khóc nức nở của binh Hoa kỳ lại nghe có tiếng khóc của đứa trẻ.

Số là nhóm sáu dưới đống gạch mà chưa thấy tăm dạng. Bên cạnh tôi, một chiếc đầu lỏ ra, một mông đít của một đứa bé bị gối trong

Xem tiếp H trang 6

CAM-BỐT PHẢN ĐỐI phi-cơ Mỹ oanh tạc ở Miên

Kịch chiến ở Quảng Tín

HOA THANH ĐỐN 22-11 .— Bộ ngoại giao Hoa Kỳ loan báo là Hoa Kỳ đã nhận được cả những lời phản đối miệng lẫn bằng giấy tờ chánh thức của Cam bốt phản đối việc máy bay Mỹ oanh tạc lãnh thổ xứ nầy.

Lời phản đối đầu tiên do các giới chức Cam bốt đưa ra trước nhân viên ngoại giao cao cấp Mỹ ở Cam bốt và các giấy tờ phản đối đã được chuyển tới Tòa đại sứ sau đó vào ngày 19-11 (AP).

Hồi chiều thứ sáu, một lực lượng hành quân VNCH gồm 1 đại đội

Xem tiếp O trang 6

Chợ đen Đô-la

Vòa rồi, các bảo đồ loan tin của thống tấn xã AP, rằng Saigon là đầu giây mối nhợ của vụ chợ đen quốc tế hàng tỷ Mỹ Kim gây trở ngại trầm trọng cho nền kinh tế miền Nam Việt Nam v.v...,

Đây cũng là một dịp để đánh giá đồng bạc V.N. trong thị trường chợ đen sau biện pháp tăng bách phân thuế Kiệm ước.

Bác sĩ Lindholm là một nhà Kinh tế học Mỹ, giáo sư ở trường đại học Michigan State, thập từng phái bộ cố vấn sang Việt Nam, tìm hiểu các điều kiện Kinh tài trong nước và đem kiến thức chuyên môn của ông truyền dạy cho sinh viên Học Viện Quốc Gia Hành Chánh.

Ông đã tìm hiểu những gì và đã dạy ra sao ?.

Trong quyển « Money, Banking, and Economic Development in Free Vietnam» (tiền tệ, ngân hàng và khuyếch trương Kinh tế tại Vietnam tự do), giáo sư Lindholm viết :

« ... Nếu tiền tệ của một nước cứ mất mỗi giá theo một tốc độ khá nhanh như trường hợp tiền Việt Nam từ 1944 đến 1956... thì nó không giữ được cơ năng thà hai và thứ ba, — tức tích trữ tài sản và tiêu chuẩn điểm phí. (1) Nếu tiền tệ của một nước không hoàn thành được hai cơ năng ấy thì hệ thống tiền tệ nước đó bị coi như sụp đổ.» trang 13 đóng 26 và tiếp theo qua trang 14.»

Quyển sách trên đây xuất bản hồi 1957, tức cách nay 12 năm, hồi thời kỳ... còn thanh bình và giàu sư Lindholm viết tác ở đây chưa biết gì tới nạn phát phì mà ; có nghĩa là phát bộ cố vấn Đại học Michigan State cũng như phái bộ viện trợ Mỹ không phải không biết tiên liệu tình trạng ngày nay.

Còn nói đến nạn chợ đen đồng Đô-la, không phải các nhà Kinh tế học Việt nam không tiên liệu mà hàm nay thống tấn xã AP bảo động ? Chẳng tiết không muốn đăn chứng ở các sách khác, mà chỉ dẫn chứng ở quyển sách của ông Nguyễn Bích Huệ — hiện làm Tổng trưởng Tài Chánh — đoạn nói về chợ đen đồng đô-la như sau : «... cho đến tháng 9 năm 1965, các binh sĩ ngoại quốc tại V.N. được trả lương bằng ngoại tệ, nên chợ đen đồng đô la được dịp bành trướng rất mạnh, nhất là ở chung quanh những căn cứ quân sự lớn. Tình trạng nầy có hại cho Việt nam như sau :

« — làm mất chủ quyền VN về tiền tệ.

« — nạn chợ đen có hại đến đồng bục VN và làm cho nhà nước mất một nguồn ngoại tệ đáng kể.

« — giúp cho tư bản xuất cảng vốn bất hợp pháp.... »

(Đồng bạc Việt Nam, trang 101 và trang 102).

Nạn chợ đen đồng đô la bành trướng ngày một mạnh, không ai mà không biết. Nó lên xuống từng giờ — chớ không phải từng ngày.

Nó làm giàu cho bao nhiêu người. Chiến tranh càng kéo dài, nạn chợ đen đồng đô la càng phát triển thêm. Giá trị

(Xem tiếp bên trang 6)

ĐUỐC NHÀ NAM

HẠ VIỆN họp khoáng đại sáng 22 thảo luận Dự án

NGƯNG THÂU THUẾ LƯƠNG BỔNG

của công chức, quân nhân, tư chức nhưng vì số Dân biểu đi họp quá ít không đủ túc số biểu quyết nên phiên họp... phải hoãn

SAIGON 22-11 (ĐNN).— Khoảng đại Hạ Viện sáng nay đã thảo luận và biểu quyết dự án luật qui định « ngưng thâu thuế lương bổng và tổng hợp lợi tức đánh trên lương bổng của công chức, quân nhân và tư chức ».

Ủy ban Ngân sách, tài chánh HV đã phúc trình trước khoảng đại việc cứu xét và dự án nói trên do 10 DB hợp soạn đưa ra để trình nhân phòng hội cuối tháng qua. Bản văn ấy [illegible] TC-Ngân sách và tài chánh và đặc biệt như sau :

1) Ngưng thâu thuế lương bổng, và tổng hợp lợi tức trên lương bổng của Công Chức, Quân nhân và Tư Chức có lương số bằng tháng từ 30.000đ, trở xuống.

2) Ủy ban NS và TC ấn định thêm việc ngưng thu thuế, tổng hợp lợi tức trên lương bổng.

3) Ấn định rõ ràng khoảng lương bổng bằng tháng gồm c. lương căn bản cộng với phụ cấp các loại kể cả phụ cấp giờ làm phụ trội.

Bản dự luật đưa ra thảo luận và biểu quyết sáng nay có : ấn định việc ngưng thu thuế nói trên có hiệu lực kể từ năm 1970 đối với thuế lương bổng hàng tháng và đối với thuế tổng hợp lợi tức trên lương bổng đã lãnh trong năm 1969.

Phiên họp sáng nay đã không có gì sôi động. Cuộc thảo luận chỉ trong hơn 1 tiếng đồng hồ, không đại HV đã chấp thuận trên nguyên tắc toàn thể dự luật với nội dung các điều khoản ấn định như trên.

Xem tiếp A trang 6

Phản ứng sau vụ từ chức của cả hai ông CABOT-LODGE và LAWRANCE WALSH

HÒA-ĐÀM BALÊ KHÔNG CÒN ƯU-TIÊN SỐ 1

của chánh sách Nixon

về chiến tranh Việt-Nam

Tiết lộ : Mỹ định gởi tối hậu thư cho B.V và VC trong phiên họp 39, nhưng... lại thôi

SAIGON.— Trong các giới ngoại giao ở Saigon, người ta ước định rằng việc Tổng thống Nixon chấp nhận sự từ chức của hai ông Cabot Lodge và Laurence Walsh có thể là 1 biểu hiệu cho sự bực mình của ông trước thái độ ngoan cố của phe bên kia.

Cũng các giới kỳ được tin đồn cách mấy tuần nay nói rằng chánh phủ Mỹ dương như có thể cứng rắn ở Balê đến mức gởi một tối hậu thư cho các phái đoàn BV và VC. Nhưng sau cùng, tối hậu thư đã được thay thế bằng « cử chỉ cương nảy » của ông Cabot Lodge ở phiên nhóm thứ 39 ngày 23-10, khi ông không chịu đọc bài diễn văn của ông để phản đối thái độ tiêu cực của phe cộng sản.

Các trường hợp của các quan sát viên tại Saigon là rõ nay cuộc hội đàm Ba lê sẽ ở trong tình trạng bế tắc, không có gì tiến triển.

Hoa-kỳ thỏa thuận

Trả Okinawa cho Nhựt vào năm 1972

HOA THỊNH ĐỐN.— (TV) 22-11 Hoa Kỳ đã thỏa thuận trao trả đảo Okinawa cho Nhật Bản vào năm 1972. Sự thỏa thuận nầy đã được loan báo trong 1 bản thông cáo chung tiếp theo sau 3 ngày hội đàm giữa TT Nixon và Thủ Tướng Nhật Eisaku Sato tại Hoa thịnh Đốn. Bản thông cáo chung nói rằng : hiệp ước an ninh hỗ tương Mỹ Nhật hiện nay sẽ được áp dụng cho những căn cứ quân sự của Hoa kỳ trên đảo Okinawa sau khi đảo nầy được trả lại cho Nhật.

Theo hiệp ước an ninh Mỹ Nhật hiện nay thì vấn đề tích trữ và khí nguyên tử cũng như điều động binh lực Mỹ từ lãnh thổ Nhật tới một đệ tam quốc gia phải có sự thỏa thuận của chính phủ Nhật.

'Những thơ trao đổi giữa T. Th. Nixon và C. Lodge

C. LODGE : VÌ SAO TÔI TỪ CHỨC

Trưởng phái-đoàn H.K tại Hòa-đàm Balê ?

T. Th. Nixon : « Tôi không có một vị đại diện nào hay hơn,

nhưng rất lấy làm tiếc khi phải chấp nhận đơn xin từ chức của ông »

HOA THANH ĐỐN.— Đại sứ Henry Cabot Lodge đã xin từ chức chức Đại diện Cá nhân Tổng thống Nixon và Trưởng phái đoàn Hoa kỳ tại cuộc hội đàm Ba Lê về Việt Nam. Tổng thống đã lấy làm tiếc khi phải chấp thuận đơn từ chức của ông, có hiệu lực kể từ ngày 8-12. Các văn thư trao đổi giữa hai ông đã được công bố ngày 20-11.

Nguyên văn bức thư của Đại sứ Lodge như sau :

«Tôi đã đưa ra đơn từ chức Đại diện cá nhân Tổng thống Trước và đoàn Hoa kỳ tại cuộc Hội đàm Ba Lê về Việt Nam. Tôi xin nghỉ vì tôi đã cá nhân tại quốc nội và tại hiện diện của tôi.

« Tôi mạnh mẽ hậu thuẫn các nỗ

Xem tiếp U trang 6

Ngày thứ ba 18 tháng 11 vừa qua, Tổng thống Nixon đã gởi thư cho ông Cabot Lodge, cho rằng Tổng thống Nixon không muốn cử người khác thay thế ông mà đã biểu hiện cho thấy «chánh phủ Mỹ không [illegible] chương trình nghị sĩ Balê là một giai đoạn đầu hàm dưỡ chấm tranh nữa ».

Xem tiếp M trang 6

APOLLO 12 trên đường về Trái đất

CHUẨN BỊ cho Apollo. 13 sẽ đưa người lên viếng CHỊ HẰNG vào tháng 3-1970

HOA THANH ĐỐN (22 11) — Ba phi hành gia Charles Conrad, Alan Bean và Richard Gordon đã lên đường trở về trái đất sau khi thành công trong việc hàn hiểu một trang lầu thứ hai, thu thập không 40 kilô đá ngầu để cầu và đặt lại vào đó các dụng cụ chăm hiểm quy lớn tân. Các phi hành gia đã khai hóa hoạt tiến của phi thuyền mẹ

Xem tiếp J trang 6

Bóng tròn giải quốc vương T.L

AI LAO ĐÁ BẠI THÁI LAN 4-3

VONG CAC (22.11) Trong giải bóng tròn quốc vương Thái (King's Cup) đang tranh tại thủ đô Vọng Các, tối thứ sáu trong trận đấu thứ nhì, Đại Hàn đã hạ Mã Lai với tỉ số 2/0 lên đến đầu toàn A. Trong khi đó ở trận đấu Ai Lao đã gây được một bất ngờ thích thú khi đã hạ Thái La 4/3.

Như vậy Đại Hàn đã leo cấp thắng 2 trận trong khi Ai Lao chỉ mới đoạt chiến thắng đầu tiên.

VNCH hiện đang đấu toàn B.

Nguồn kinh tài lớn của VC ở Đồng Tháp

Vườn chuối 200.000 cây

(trung bình mỗi tháng VC thu 20 triệu đ.)

đã bị Quân đội phá hủy

Kế hoạch xâm nhập của VC ở miền TÂY qua ngõ Châu đốc hoàn toàn thất bại

KIÊN PHONG (ĐNN).— Tin tình báo ghi nhận được ở biệt khu 44 cho biết cộng quân dự tính tăng cường xâm nhập và thành lập tại miền tây 4 sư đoàn CS nhưng tất cả những dự tính đó đã bị cá chiến sĩ biệt khu 44 và sư đoàn 9 bộ binh VNCH phá tan.

Trong cuộc tiếp xúc với phóng viên báo báo, chuẩn tướng Phạm văn Phú, tư lịnh biệt khu 44 đã tiết lộ rằng tất cả các đơn vị của CS định xâm nhập miền tây qua ngõ biên giới thuộc đầu bị các chiến sĩ biệt khu đánh tan khiến cho dự định của cộng quân không thể nào tiến hành được.

Ông cho biết rằng CS đã định nghiên nát mục tiêu chúng đã chọn là tỉnh Châu Đốc hồi tháng 9 vừa qua nhưng dự tính đó đã bị bể gãy với cuộc hành quân ở núi Cấm Tô của quân lực VNCH. Thành thử cũng theo lời chuẩn tướng Phú thì chúng vì lập được 4 sư đoàn như CS dự liệu bọn chúng chỉ trong được từ 1 đến 2 trung đoàn chánh quy BV qua ngã biên khu 44 mà thôi.

Cường độ CS sụt rất nhiều

Theo lời chuẩn tướng Phú thì từ đầu năm đến nay chỉ có hồi tháng 2-69 là hoạt động địch trương đối khá cao, nhưng từ đó đến nay thì tuy mức độ hoạt động địch vẫn vậy nhưng cường độ không có là bao.

Xem tiếp L trang 6

SỐ TỚI

«Những trẻ không cha»

Vào tháng tới đây

Vấn-đề V. N. sẽ được thảo luận công khai

tại Uỷ ban Ngoại giao Thượng Viện Mỹ

HOA THANH ĐỐN 22-11 .— Vấn đề Việt Nam và chánh sách của Tổng Thống Nixon lại sắp gây sôi nổi tại Thượng Viện Hoa Kỳ. Thượng nghị sĩ Fulbright, Chủ tịch Ủy ban ngoại giao Thượng viện Hoa kỳ loan báo, ông đã quyết định mở cái cuộc điều trần công khai về Việt Nam vào tháng tới đây tại Ủy ban của ông.

Nhiều viên chức cao cấp trong chánh phủ sẽ tới Thượng viện trình bày và các nghị sĩ sẽ chất vấn về các khía cạnh của vấn đề V.N...

Được định hoãn 2 lần, những cuộc điều trần vừa qua về V.N. tại Ủy ban ngoại giao Thượng viện chỉ bọn kín đề tránh sự khiêu động quần chúng, trong khi các cuộc biểu tình đang diễn ra sôi nổi.

Người ta, ông cũng cho hay là Ủy ban sẽ cứu xét một loạt 9 bản quyết nghị quan trọng về VN của nhiều nhân vật và tổ chức Mỹ đưa ra.

Việc chỉ định người thay thế ô. C. Lodge

Xem tiếp D trang 6

Chuyện chúa nhựt

ĐỀ SUY GẪM...

Sức chứa của lòng người phải hiểu cho nó có hạn. Có người rất liêm khiết, nhưng sức chứa của lòng người liêm khiết chỉ chịu đựng nổi đến năm ngàn đồng là cùng. Dưới số đó, không làm sao cám dỗ họ được, nhưng hơn số đó, họ bị sa ngã ngay. Bởi vậy, có người cho làm chức Hương cả thì không thèm làm, mà cho làm Cai tổng thì làm.

Hiếm kẻ với số bạc năm bảy muôn đồng thì vẫn thản nhiên như không ; họ vẫn là một người bạn trung thành và luôn luôn liêm sỉ. Nhưng gặp phải số bạc tám chín muôn đồng thì lại trở thành gian hùng phản bội. Bởi thế, mỗi cá kẻ ngày nay là một bực trung nghĩa mà ngày mai là một tên phản tặc, Tào Tháo khi còn làm một tên tiểu tướng là một trang trung nghĩa mà khi trong tay cầm cả quyền hành thiên hạ lại trở thành một kẻ đại gian đại ác...

Kẻ đạo đức, quân tử mà phải sa ngã, buôn dân bán nước nào đâu phải vì họ giả dối... mà là vì họ không lượng trước cái sức chứa của lòng đạo đức họ là bao nhiêu...

Bước đầu của sự khôn ngoan là biết mình. Chưa phải là người đại đũng mà cố bắt chước làm cái làm của người đại đũng... thế nào cũng hỏng việc... lại còn nguy hiểm cho mình và cho người là khác nữa (1).

(1) *Trong quyển « THUẬT XỬ THẾ CỦA NGƯỜI XƯA » của Nguyễn Duy Cần do Nhà xuất bản Văn Tươi ấn hành lần thứ ba.*

TÀI-LIỆU

Thám hiểm không gian và chinh phục Chị Hằng

8 NĂM THI ĐUA GIỮA NGA, MỸ

Cuộc thi đua thám hiểm không gian giữa hai cường quốc Nga-Mỹ đã bắt đầu từ tháng 4-1961 với phi hành gia Yan Gagarin người trong vũ tinh Vostok 1 bay một vòng quỹ đạo Địa cầu... Đi trước Mỹ. Và hơn 8 năm sau, Mỹ đã bắt kịp Nga và hơi lần qua một bàng cách đưa người đã bộ Mặt Trăng và trở về hoàn hảo. Dưới đây, bốn tháng kể 8 năm thi đua Nga-Mỹ thám hiểm không gian giữa đoạn.

Người thứ nhứt lên không gian : Nga

■ — 12-4-1961 : NGA Phi thuyền Vostok 1 chở phi hành Gia Gagarin bay 1 vòng quỹ đạo Địa cầu — *Người thứ nhứt lên Không gian, bay 1 giờ 48 phút.*

— 5-5-61 : MỸ Phi thuyền Freedom 7 chở phi hành gia Shepard phóng lên dưới quỹ đạo rồi rớt xuống. Chỉ 15 phút.

— 21-7-61 : MỸ Ph.th. Liberty Bell 7 chở Grissom phóng lên 16 phút, rớt xuống biển chìm luôn.

— 6-8-61 : NGA Ph.th. Vostok II chở Titov bay 17 vòng quỹ đạo trong 3 ngày. 25g18ph.

■ — 20-2-1962 : MỸ. Ph.th. Friendship 7 chở Glenn bay 3 vòng quỹ đạo. 4g55. *Lần đầu tiên phi hành gia Mỹ mới lên tới quỹ đạo.*

— 24-5-62 : MỸ. Ph.th. Aurora 7 chở Carpentier bay 3 vòng 4g56.

■ — 11-8-62 : NGA. Ph.th. Vostok III chở Nikolayev bay 64 vòng. 94g22. *Lần thứ nhứt truyền hình từ phi thuyền sự địa cầu.*

— 12-8-62 NGA. Ph. th. Vostok IV chở Popovich bay 48 vòng 70g57.

Xem tiếp W trang 6

Tài-liệu lịch-sử Việt-Pháp 1946

Sau khi nắp quan tài đã đậy kín một hình hài

CUỘC ĐẤU TRÍ GIỮA

HỒ-CHÍ-MINH — D'ARGENLIEU

1946

Hồ-chí-Minh
56, tuổi, Lãnh tụ Cộng sản. Chủ tịch chánh phủ liên hiệp Việt-nam D.C.C.H Đông, Tổng Hanoi

Thierry d'Argenlieu
64 tuổi, Tu sĩ dòng Carme, Thủy-sư Đô-đốc, Cao-ủy Pháp tại Đông Dương. Cao-ủy Phủ tại Saigon

Tài liệu do CAO TRẦN LÀNH trình bày

Một tin bất lợi từ Saigon...

XIV.— Bắt chấp những lời nài nỉ của d' Argenlieu xin hoãn cuộc hành trình, chủ tịch Hồ chí Minh nhứt định lên đường sang Pháp, xem chuyện nào tốt chăng ?

31 tháng 5d 1946 nhằm Mùng một tháng 5 Bính Tuất Sản lạy Gia lâm hôm sau có vẻ khác thường. Một người đưa không tưng hằng năm nay mà lại dượm vẻ trầm buồn ảm đạm. Không hiểu nghĩ thế nào khi thấy ông Hồ chí Minh xuất hiện tại sân bay nhiều người bằng... thốc ra !

Đường bay nối liền Hanoi - Balê xa trên 10 ngàn cây số. Lại ngồi trên phi cơ của Pháp và do phi công người Pháp lái, nếu có ai ý nào liên hệ đến tánh mạng ông Hồ thì không khó khăn gì trong việc tổ chức bằng cách hy sinh vài con cá bé để dồn lấy một con cá to.

Trong trường hợp xảy ra một tai nạn phi cơ thì người ta sẽ có nhiều lý do để giải thích, như « sự hỏng máy hất thăng lốc phi cơ bay trên cao độ » chẳng hạn. Và chánh phủ Pháp cũng như thực dân sẽ không tiếc lời phân ưu và « lấy làm thương tiếc một kẻ đối thoại rất xứng đáng » vv...

Phải chăng vì lẽ nghĩ như vậy, Đầu lo nghĩ nặng lo... không thể thốt bằng lời mà bằng lo bằng... giọt nước mắt.

Nhưng, liền đó, những người đưa tiễn như an lòng phần nào khi thấy trên chiếc phi cơ bốn máy đưa ông Hồ sang Pháp, còn có tướng Pháp Raoul Salan thăng tiếng theo lời mời của chủ tịch chánh phủ Hanoi.

Như đã viết hôm qua trước phút ông Hồ lên phi cơ, ở Bộ trưởng Nội vụ Huỳnh thúc Kháng quyền chủ tịch trong thời gian ông Hồ rông du, bỗng hà tiền đến hỏi nhỏ bên ông Hồ chủ tịch : Cụ ra đi giữa lúc nước nhà không được êm, nếu rủi xảy ra biến cố gì, tôi phải đối phó cách nào ? »

Suy nghĩ qua cái châu mày, ông Hồ chí Minh liền lấy bút viết 6 chữ tâu rồi trao qua tay ông Huỳnh : « Dĩ bất biến, ứng vạn biến ».

Qua câu hỏi biểu lộ nỗi lo lắng trước trách nhiệm quá nặng nề của ông Huỳnh thức Kháng, người ta phải cảm thương lòng yêu nước chân thành cùng như bản chất ngay thẳng của nhà cách mạng quốc gia lão thành này ! Nói thẳng ra, ông Huỳnh khéo lo thì thôi !

Tuy ông Hồ ra đi, tuy Phạm văn Đồng còn lưu lại Pháp, song ý nhà cầm những Võ nguyên Giáp, Trần huy Liệu, Nguyễn lương Bằng, Trường Chinh, Tôn Đức Thắng... nghĩa là còn có cả một lũng Bộ V.M đó chứ, bên 6 chữ tâu lời của ông Hồ ứng khéo lắm.

Đứng như cái lo của ông Huỳnh.

Ông Hồ ra đi hôm trước, tiền hôm sau một biến ô xét ra tại Saigon : chánh phủ Cộng hòa Nam kỳ tự trị "... ra mắt quốc dân đồng bào trong buổi lễ cử hành cổ vê khiêm nhượng tại hoa viên trước Nhà thờ Đức Bà Saigon (Vương cung thánh đường).

Đứng ra, nếu ô. Hồ chí Minh chưa sang Pháp, thì chánh phủ Nam Kỳ chưa chào đời mặc dù nó đã tượng hình từ ngày 7 tháng 5. Nay, mặc dù Bảo vân chưa chịu kỳ giấy khai sanh, nó cũng phải ra mắt quốc dân theo kế hoạch của d'Ar-

Quí Bà, Quí Cô khỏi lo
Hãy có:
Phụ Nữ Trường Xuân Thác
Là một thần Thuốc Tân Dược Phẩm chế toàn thuốc quí, ta độc chữa vô Bịnh Đới Kinh, Hồ huyết, Máu xấu, Bạch Đới, Kinh kỳ không đều, khi có kinh đau bụng, đau lưng đau dưới, Đau lưng chóng mặt, ăn ngủ không được, Nước da vàng mét, Hiếm muộn vv... Ai mắc phải Bịnh kể trên mau tìm chạy được PHỤ NỮ TRƯỜNG XUÂN THẢO (Nhân hiệu Cà Bay)
Nhà Thuốc SÙNG NGUYÊN 157 Đường lê 15 Cửa Tre
Đang Được Sĩ TRẦN NGƯƠN (Có bán tại các nhà Thuốc Việt Hoa) K.N. số 71-B-BYT ngày 28-68.

Cầu tình của Nam thanh niên
TAM TÌNH HẢI CẨU
Bổ thận hoàn
trị MỘNG TINH, DI TINH, HƯỚT TINH, Đau LƯNG, NHỨC MỎI
NHÀ THUỐC ĐÔNG Y VÕ VĂN VÂN
241, 241, Đường Nguyễn Tri Phương Saigon

NGOÀI CẨM hoặc Nội thương sanh ra : HO GIÓ, Ho đàm. Ho khan tắt tiếng.
Nên dùng thuốc ho : CHỈ KHẢI BỔ PHẾ LỘ «Hoàng Thạch Công» tánh thuốc êm hòa bổ phổi ngừa lao giảm đàm dứt Ho ; đặc biệt trị bịnh SIÊNG ăn chóng HO cả NGƯỜI LỚN.
Phát hành : HOÀNG THẠCH CÔNG.
159 Đường nhà Hàng Saigon có bán khắp nơi.
K.N số : 1116 B.Y.T. ngày 2-4-65

D.N.N. chúa nhựt
Truyện ngắn
Nhận được
(Kem tiền vô như sau)
(Tiếp theo)
— 310 : Cặp bồ và cô gái đẹp thì : Ma trong Niệm.
— 311 : Những đôi hoa sim Hoàng Anh.
— 312 : Là rung xế cội : Hữu Ngọc.
— 313 : Tình cha : Lê Uyên.
— 314 : Khóc chiến cuộc : Phạm ngọc Ân.
— 315 : Kẻ người tình : Hoàng Thụy Lộc.
— 316 : Một bướng đi : Đỗ Hung.
— 317 : Vòng tròn cuộc đời : Vinh Xuyên.
— 318 : Ma ... Bình Nguyên Ngã.
— 319 : Những khuôn mặt : Nguyễn huê Quang.
— 320 : Cô lấy thương yêu — Nguyễn mạnh Du
— 321 : Giọt sầu — Ng. xanLong
— 322 : Phiến khúc buồn — Tương Vũ
— 323 : Ngàng trái — Song ca
— 324 : Thương vùng kỷ niệm Thy Nguyên
— 325 : Đường tình hai lối rẽ Diêm Thương.
— 326 : Bắc khuân : Song Lộc.
— 327 : Chọn một con đường Quang Ngọc.
(Còn tiếp)

DỌC
Đuốc Nhà Nam
Bạn có hy vọng
sẽ trúng giải
trong cuộc thi hàng tháng của báo nầy

XIN LƯU Ý : Như đã loan báo trước, vì nào có tác phẩm được chọn đăng sẽ chấm nhưng mà ở xa kh ng thể đến nhận tiền nhuận bút được, sau 7 ngày xin biên thư về chấm bản : ghi rõ tựa của truyện mình được chọn đăng để báo ngày nào, bút hiệu, tên họ, địa chỉ và số cần cước cấp tại đâu. Nếu rủ ý mình muốn nhờ bán gởi bưu phiếu số tiền nhuận bút. Ty Quản lý sẽ mua bưu phiếu gởi ngay, chỉ lấy thư kỷ lưu hồ sơ. Không có gì rắc rối lắm.

THUỐC GIA TRUYỀN
chuyên môn
Trị bảo đảm bịnh
Hoa Liễu
(Phong tình)
LÂU MỦ, SANG ĐỘC, LỞ LÓI GIANG MAI, MONG GA, TRỊ LỖ MŨI, MẠCH LƯƠN
Biến sanh đau mình, uể oải, nhọt đau trong đường tiểu, nóng nảy trong mình. Đường vật có mủ đục, nói mực nước lỏ, nước tiểu lợn cợn, nốt hột sanh.
Ai đã bị bịnh kinh niên nên trả đã trị đủ nơi mà không hết an đã phong hoặc uống rượu là trăng lại không tuyệt nọc.
Nên dùng thứ hàng thuốc gia truyền không cần ăn đồ phong uống rượu mà vẫn tuyệt nọc chắc chắn bảo đảm trăm phần trăm. Đặc chế : 160 Lê Lai Saigon.

ÔNG HOÀNG AGA KHAN :
một Giáo chủ, một nhà Lý tài

VI— Một cô thợ may Pháp cũng thành vợ... Giáo chủ.— Cô đào hát bóng Rita Hayworth cũng từng làm « Mẹ thiếng tiếng »

Không có một quy luật nào trong kinh Coran buộc vị giáo chủ phải kết hôn với một phụ nữ người Hồi chính tông, nên có sự tự do luyến ái triệt để, miễn là bà vợ của giáo chủ ưng thuận bỏ đạo mình mà chịu làm phép theo cô Hồi giáo.

Vì vậy có sự lạ mà ngoại quốc trong giòng máu của Đăng Tiên trí Mahomet truyền lại cho cháu 49 đời là ông Hoàng Karim. Tính ra Karim chỉ có 1 phần tư máu người Hồi, còn 3 phần tư là máu ngoại nhân.

Thân mẫu của Karim là một người Anh, một bà Hoàng, con gái của Lord Churston mà tổ tiên là vua Edouard III.

Thân phụ của Karim lại Ý đại lợi vì mẹ của ông Ali Khan (tức vị thứ nhì của Aga Khan III) xuất thân là một vũ nữ Ý hành nghề ở Monte Carlo : cô đào Tiêtên.

Aga Khan III (ở phụ của Karim) lấy cô vũ nữ này sau khi ly dị vợ bà vợ thứ nhứt. Tuy luật Hồi giáo chấp nhận chế độ đa thê, nhưng ông Hoàng Aga Khan III từng du lịch Âu châu, tiếm nhiễm phong tục Âu Tây, không chấp nhận cái tự « nàm thê bảy thiếp ».

Cuộc hôn nhân đầu của ông không tốt đẹp gì. Năm 20 tuổi, ông cưới một người em họ ở Bombay. Cả hai sự không cần trẻ quá, đa thê, nhưng việc đời. Sau nầy ông « ít trong cuộc Kỳ sơ của ông tăng :

«Chồng tôi đẹp khôi khôi, ngày thơ và tánh khờ khạo ngày thơ ấy đã đào một cái hố sâu chia rẽ chúng tôi»

Sau khi ly dị với người vợ đầu tiên ấy, ông rời Bombay sang ở bắc Âu châu. Tại Monaco, ông gặp cô « đào Tiêtên, đào nhảy ở Monte-Carlo và tuyên với ông.

Năm 1926, bà vợ thứ hai nầy từ trần sau cuộc mổ ruột dư.

Aga Khan III mới 37 tuổi.

Cưới cô «bán sô cô la»

Ba năm sau, ông cưới một gái Pháp mới 18 tuổi, tên A drée Caron nổi danh ở Aix les bains là cô bán sô cô la vì lúc nhỏ, cô đứng bán hàng bánh mứt, ở cô la, tại một tiệm của người cậu.

Cuộc hôn nhân nầy có một kết quả là hai vợ chồng sanh ba một con trai đặt tên là Sadruddin, tức là chủ tuyệt Karim và nay làm Cao ủy phủ tách văn đề dân tị nạn ở L.H.Q.

Năm 1943 hai vợ chồng ra tòa ly dị, do sự thôi hôn cả hai bên.

Nói sau, Aga Khan III sang Luy xi ki hôn với cô Yvette Labrousse đã có lần được bàn là Hoa hậu Pháp. Cô nầy là con một tài xế xe điện, gặp vợ lớn nghề đi may thuê.

Cô đào Rita Hayworth: mẹ kế của Karim

Trên đây là các vợ hợp thưa của tổ phụ giáo chủ Karim. Đến thân phụ của Karim cũng vô ý « ít đơn tánh ái không kém » ông gia.

Khi Karim mới 12 tuổi, thì thân phụ của ông với người vợ Anh (bà Hoàng Joan, cô gái Lord Churchill) đã ly dị.

Ali đã bị bịnh kinh niên nên trả đã trị đủ nơi mà không hết an đã phong hoặc uống rượu là trăng lại không tuyệt nọc.

Nên dùng thứ hàng thuốc gia truyền không cần ăn đồ phong uống rượu mà vẫn tuyệt nọc chắc chắn bảo đảm trăm phần trăm. Đặc chế : 160 Lê Lai Saigon.

(sau) để kết duyên với cô đào chớp bóng Rita Hayworth mà cô lê đăng bị hôi miệng vì sắc đẹp.

Ali vào Rita Sanh được một con gái đặt tên Yasmina, năm nay đã 20 tuổi, đang học ở Mỹ tại đại học đường Belmont.

Nhưng cuộc tình duyên nầy cũng không bền bỉ và kết thúc năm 1953 tại tòa án tỉnh Reno, một tỉnh được mệnh danh là «thánh phố ly dị» vì tòa án tỉnh nầy tuyên án ly dị rất dễ dàng, mau lẹ. Tuy đây có những cặp nam lẫ cưới tuần trước, tuần sau ra tòa ly dị cũng được mão nguyện lắt.

Không ảnh hưởng gì đến tín ngưỡng của dân Hồi.

Tuy cuộc đời tình cảm của các người tiền bối của Karim quá «ăn mình» như thế, gần như đi đến chỗ «bậy bạ», bề bề song không hề ảnh hưởng đến lòng tín ngưỡng của dân Hồi.

Người Hồi tin tưởng rằng giá chủ của họ là người đem ánh sáng hào lý của Thượng đế xuống trần gian. Cái gì giáo chủ ưa, giáo chủ làm, là do Thiên mệnh, do Trời xuống.

Có khi những hành động, những ngôn ngữ của giáo chủ có vẻ lẩn lộn, nhưng đối chỉ là 1 «người trần mắt thịt» không thấy rõ, hiểu rõ hành động bí đề thôi. Thượng đế không thể nào lầm lẫn được và người bình thường để chấp bằng Rita Hayworth mà cô lê đăng bị hôi miệng vì sắc đẹp.

Mahomet cũng vậy thôi

Khi Karim du học ở Mỹ, các bạn học của ông đều gọi là «con của cô đào Rita» đầu Rita chỉ là kẻ mẫu. Hy cô ý chăm biến những các bác tiền bối của giáo chủ cũng có tác phong «Play Boy» lắm. Karim không buồn tôi. Đã cá đập, ông nói chuyện với một nhà báo và tỏ quan điểm của ông :

« Các ông ở Tây phương muốn phân biệt đạo với đời, muốn người giáo chủ phải sống ẩn cách đời. Nhưng giáo chủng tôi không như hồ. Đăng Tiên trí Mahomet của chúng tôi bà hằng đi ... nhiều đời vợ hay sao ?

Người đã sống với đời như người bường ; ngài đã ưng là nhà đoanh thương ; ngài đã có một đạo binh đánh đông dẹp bắc. Theo Hồi giáo chúng tôi, sản nghiệp vật chất không có nghĩa gì ; có đây rồi mất đây, chúng tôi không quan tâm lắm sự hưởng thụ không có gì là quan trọng vì mặt sự hưởng thụ đó, chúng tôi cũng thế thôi ».

NGÀY MAI : Các cuộc phiêu lưu đầm mát của những bậc tiền bối giáo chủ

Chương trình

TIVI Chủ nhựt 23-11-69

ĐÀI VIỆT NAM

18g30	Đài hiệu — Quốc Kỳ
18g33	Tin ngắn
18g36	Thời sự Quốc Tế
18g46	Đố vui đi học
19g35	Thông cáo
19g40	Phim Hoạt Họa
20g00	Tin tức
20g18	Tân nhạc : Thời Trang Nhạc Tuyển
21g10	Nhạn định tình hình — Giới thiệu thương tình tuần tới
21g20	Viễn Du
21g30	Kịch : CÁI BÓNG • bản SÔNG
22g30	Tin Cuối Cùng
22g33	Kịch (tiếp theo)

Đài hiệu — Quốc kỳ

LƯU Ý : Hoặc do trở ngại Kỹ thuật hoặc vì cố tin quan trọng trong tuần lễ, chương trình có thể thay đổi, xin tiết mục sáo giờ chết.

20g18 Chương trình Thời Trang Nhạc Tuyển do Đỗ lê phụ trách

— Linh biện của Y Vũ Hợp ca

— Nếu đời chỉ có em của Hùng Linh do NGỌC MINH ca.

— Giọng hát tìm của Phạm Duy do HƯƠNG LAN ca.

— Chiều nay không có em của Ngô thụy Miên do PHƯỢNG BẰNG ca.

— Rồi mai tôi đưa em của Trường Sa do BÙI THIỆN ca

— Vui ánh đồng quê của Nhật Bằng Hà p ca

— Tình buồn của Đỗ Lê do HOÀI XUÂN ca

— Gặp nhau trên phố của Trịnh lâm Nguyên do HÙNG CƯỜNG, MAI LÊ HUYỀN ca.

— Con thuyền kh ng bến của Phương thế Phong do CAO THÁI ca.

21g30 Thoại kịch "Cái Bóng" do BAN SÔNG trình diễn.

SƠ LƯỢC : Ngọc và Ngà (Tuy Hằng đóng 2 vai) là hai chị em song thai rất giống nhau. Cha mẹ Ngọc và Ngà trước khi chết có gửi 2 con lại cho người đi và người cô, mỗi người nuôi đứa con. Ngọc yêu Vũ Chinh (THÀNH ĐƯỢC) nhưng mối tình bị trác trở vì Ô Phan (XUÂN PHÁT) có ý mốt số tiền của ông Tam (THANH VIỆT). Thầy Ngọc sinh hoạt, ông Tam cho biết nếu Ô Phan gả Ngọc cho ông thì số ny đó sẽ hãy bằng kh ng, ông sẽ thưa thế ông Phan xinh tiền. Trước sự thức bách đó, Ô Phan và bà Phan (TƯỜNG VI) đành lòng phải ép Ngọc phải ưng chồng.

Vì tng bà Phan có công nuôi dưỡng như cha mẹ nên Ngọc phải hy sinh nỗi tình giữa nàng và Vũ Chinh để làm vừa lòng đi dượng. Khi gặp Ngọc được biết quyết định của Ngọc, Vũ Chinh vì tha thiết yêu nàng và không muốn Ngọc về tay người khác nên trong lúc cuống trí đã siết cổ Ngọc làm cho Ngọc chết. Vụ án đã được giao cho Danh (NGỌC ĐỨC) một nhân viên của cơ quan an ninh điều tra và cũng là vị hôn phu của Ngọc em ruột của Ngọc.

Trong buổi tiệc sinh nhật của Ngà được tổ chức theo sự sắp đặt của Danh, Vũ Chinh đã được mời tới dự. Bất thân Ngà xuất hiện. Vũ Chinh mặt tái nhợt và tưởng nàng Ngọc còn sống.

Không chịu nổi ám ảnh do, Vũ Chinh tự ha lên gọi Ngà là Ngọc và thú nhận tội là đã giết Ngọc. Kẻ sát nhân nhận tội. Vũ Chinh được mời về cơ quan an ninh và cũng Tác đó, ông Ô Phan cũng bị chết vì tế cảm ! bướng gặt nợ nên lương tâm cắt đứt vì sự ép uổng của mình và gây ra đa mang nên Ô Phan cũng tự ... mình lu...

CỬU LONG HOÀN
VÕ ĐÌNH DẦN
Ăn ngon
Chức đêm.
Cao lắc nhiều.
Bổ huyết, Dưỡng tâm, Trang thần
K.N. Số : 20-11-62

Ở đây tai vách mạch rừng

XIN CÁO TRI VỚI... THIÊN ĐỊA QUỈ THẦN

Dân lăng bảo kỳ cả gọi ông là chủ bảo và anh chị em bà gọi mẹ đầu đến nay cần sống thì cũng đều là con người đã từng chết lên chết xuống. Cho nên trong các bạn, nhót là riêng chúng tôi tuy có được kẳng bao nhiêu chân lên «tái sanh», nên phải tự quên lương tâm để chỗ thăng mình hay «ta đây» đầu cố gì là bánh lắm.

Nhưng là tôi cái ngày cần mang thêm tai tiếng xấm bẩn nói lão ăn tiếng thì chẳng tới cảng đi ngại khi nghe nói đến bảo chết là đại diện cho Đệ tứ quyền ai cả quyền thì ai lại chẳng hàm, đầu là cái Quyền tối tư, đồng sau Lập pháp Hành pháp và Tư pháp.

Song le, khi phải đem cái quyền thứ tư mà xánh với những người có quyền thấp nhất trên đánh thành vật cũng khăng chết, hoàn lộn bản tượng, chạp đã chạp đến bạg ni đy bị cố mác nhất nói CS. Ai nếu thì cũng nên là đã khá xem phạm, trong lúc thăng nhà bảo mà lẽ quá là ngỡ tu.

Cho nên, đã nói các bạn kia thì chẳng hiểu sao, riêng chúng tôi, trong số cả thăng bạn xấu mắm ốn khăng... cầm thấy là mình có quyền, cho đường nói thì Đệ tứ quyền, chứ trừ cái quyền bị nắp nữ gọ, bỏ sẽ cơm thì lắc nào cũng rất đã.

Bởi khiêm nhường đem nhân mình là người có quyền thứ tư đó, nên rồi mới đây khi được nghe ông Chủ tịch Giám sát viện cho biết : «Dựa theo sự phân quyền của nhiều quốc gia trên thế giới, Giám sát viện là Đệ tứ quyền, sau Lập pháp, Hành pháp và Tư pháp» mà chẳng tốt thấy hết thắc mắc.

Vì cái quyền thứ tư mà thì đã có Giám sát viện «bắc kẻ» rồi đó nhé, như vậy đã cho những thăng chẳng tới nỗ nói bởi bản tay không mà khỏi khiết đc nước nà cũng nhân địp nắp đề cảo tri oai Thiên địa qui thần, oai thế giới rằng : Kể từ ngày ông Chủ tịch GSV. ra tuyên ngôn kể trên thì dân lăng bảo VNCH. chẳng tất hoàn toàn «mất sẻ lâm» không cần lo đại diện «Đệ tứ quyền hay tố... chiến giang hồ gì nữa đâu nhau!

ĐỜI TỔNG NÓ LÀ CÁI.. QUYỀN THỨ NHỈ

Nhưng, Đệ tứ quyền mà ông Chủ tịch GSV. «ưu» phòng tuy trên đâm chẳng tới đó mà ở VNCH. nếu nói có đông hành như hồi nào đến giờ lăng bao đã mang... tai tiếng đó không ?

Cho chưa chi nghe nói, các ông Đệ nhứt quyền thuộc Liên Uỷ ban ngân sách tài chánh cũng đã đòi «dẫn mặt» cái ông GSV. Đệ tứ quyền đó. Đăng cách, LUB. chu hoạ là xé cái bắt lũ 100 triệu, trong Ngân sách tài khóa 1970 dự trù cho GSV. là 247 triệu chia cho 18 ông Bao Công đi.

Vậy đã cot lân nầy cũng ông Bao Chuẩn nhà ta có đám xánh mình với Bao Chuẩn đời Tống, thất lưng buộc bụng ổn cân đâm hạ mình chui vào Lò gạch để lametice đến việc nước, đề...dành tiếng cả ngàn năm sau, Chẳng tới nói, thất lưng buộc bụng, vì nếu không lím thì khi Bao Chuẩn cho thành lập «Khai phong phủ» thì phương pháp tự tác, ai Nhà Tống khí ấy đang lâm ngụy, trong nước có nhiều nơi xảy ra nạn đói mà thì thăm nhớt là nạn đói ở Trần châu, nên Triều đình không có lấp «ngân sách tài chánh» để cung ứng cho Phủ Khai phong.

Tuy nhiên, Khai phong phủ vẫn hoạt động đắc lực, vì ông tìm hộc tờ sau khi khám phá ra ăn 18 năm «ly miêu trảo chảo» của Quách Hoè mà cái điều hàm nay chẳng tới muốn nói đến qui ông GSV. nhưn là rằng : Đệ tứ Khai phong phủ bất ly là Bao Công đã cho dựng lên một cái gì có thể gọi là Đệ nhứ quyền. Đứng sau lưng Triều đình mà thiên hạ bấy giờ đều nhìn nhận là «Trên sau đưới lớn». Có được như cái ông một ly ấy mới quả thị, thiên hạ ngưỡng lành.

Tóm lại chẳng tới quá không nuôi tiếc gì cái Đệ tứ quyền, nhưng chỉ tiếc, nếu ông Chủ tịch GSV. nhà ta muốn sánh mình với Bao Công thì trường nên noi gương Phủ Khai phong, thì khái phải sa ai hàm ba cái đến nguồn quỹ, sớm nhơn lấy luôn được cái quyền thứ nhỉ, cả phải nên mới cảy, chẳng hơn đi giành nói đến làng bảo cái quyền... chết lên chết xuống ấy ?

CÁI GÌ ĐÃ QUA LÀ ĐÃ QUA

Cái ny tăng thuế Kiệm ước, coi nặng mà tiền hung hậu kiết và đến sau phiên họp của Thượng viện thiêu 18/11 thì kẻ như là... Hành phạt đã ăn chắc.

Vì nếu đa số qui NS. đến đăng ý cái «ip» ấy cho chết mà cho rằng, nếu hãy bỏ Nghị định 1569 ở kế tạo thêm nhiều sắc trên trong kết nhu cầu quốc gia đối bất thì riêng đối NS. Nguyễn tấn Hồng là phải lấy làm đau lòng... con Cốc cốc mà không giầu được sự bất binh.

NS. Sách đã nhơn danh Chủ tịch UB Tư pháp định chế TV. lên tiếng, ông nói : «Tôi lấy làm tốt nhọc! Vì TV. đã biểu quyết như vậy là phân bội quyền lợi của nhân dân ; đồng thời của đi ngược lại quan điểm của HV...»

Sau cùng NS. Sách đã nhấn mạnh, nếu TV đã không dám hãy bỏ Nghị định tăng Thuế Kiệm ước thì cần đi kiến đi cáo nhân làm gì ? NS. Sách Cho biết : Vì «ông mà tốt xé thêm bao nhiêu thì cái Chủ tịch UBTPDC. mà biện minh cho lập trường của TV. được, bấy ni Bây giờ đặt thân trên con

An làm sao nói làm sao bây giờ ?

Hài hước nhất đối của TV. không chịu hãy bỏ Nghị định 1569 là vì đã số NS. lo sợ sẽ có những xáo trộn có Kinh tế tài chánh sẽ ra và đã là quỉ ý hướng vô tương lai ; chỉ con sự thật thì ở quá khứ cũng đã xảy ra thứ mới còn nặng hãi sửa thêm nữa là lăng đây, những xáo trộn ở Kinh tế tài chánh ấy đã xảy ra rồi.

Nhưng cái đã cái gì đã qua là đã qua, cái gì đã qua là không đáng kể nữa ?

NGOA LONG

NGUYỄN-VƯƠNG NHÂN-DÂN
Xin ghé mắt đến nhà Bảo Sanh
Từ-Dũ lúc ban đêm
Một bạn đọc tự giới thiệu lâm nghề chạy Cyclo tên Nguyễn văn Thôi viết thơ cho nhà báo, than phiền và «cảnh ban đêm ở Bảo sanh viện Từ Dũ», đại để như sau :
Lúc 23 giờ 30 ngày 19-10-69, tôi có chở một sản phụ từ đường Trương Minh Giảng đến Từ Dũ. sản phụ sắp sanh mặt mày tái lét, rên xiết từng cơn. Đến nơi tôi và chồng sản phụ cùng dìu vào Phòng nhận được thì y tá cho biết ngồi chờ. Tôi đốm quanh không thấy ghế đâu, chồng sản phụ phải cho vợ gối tạm dưới gạch bông dựa lưng vào tường. Ai đói người ta gần sanh nói trên xe, tôi gặp rất đạp đến nơi, tại đây bảo ngồi chờ. Tôi lấy tiền xe ra đi, lòng thật nào nỗi chạy xe thì chẳng tránh».
Anh Thôi phụ xin là cho tả cảnh sáng :
«Bao đêm ngồi nhà thương Từ Dũ lắm việc một cách miễn cưỡng : có khoảm 30 người sản phụ, tôi hỏi ra thì người ở lân cổ, người ở Đô thành cả. Đưa nằm là liệt từ phòng nhận bệnh ra đến đường, chỉ trải cả 2 tấc gây bán để nằm nào cho hơi đất, gió sương...»
Anh Thôi của cô ý mới hai bươi đạo sơ qua lúc 23 giờ đêm ở nhà thương Từ Dũ sẽ thấy những chuyện anh vựa kể.
Chẳng thì chỉ nêu vậy thấy biết của bạn đọc trên đây (— anh phu xích lô Nguyễn văn Thôi —) đã mang giới chức trách quyền ý ở tập thể giải quyết tạm chỗ ăn nằm cho sản phụ lúc chờ đợi và cải tiến là lối làm việc của các Bà các Cô tại Bảo sanh viện Từ Dũ, — nếu có chỉnh nâng với phận sự.

Mỗi ngày đọc
ĐUỐC-NHÀ-NAM

Những nẻo đường đất nước

Truyện dài xã hội của ĐNN — Số 47 — Tác giả : PHAN-KIM-HUỆ

Dọn theo người Việt Nam mình, ai thích mốn chi cứ gắn ăn, không ép ai cả, do là tôn trọng cá nhân, đó là tôn trọng sự thích bảm sinh của mỗi người, đó là tôn trọng tuyệt đối quyền chọn lựa. Mấy chấu xét xem nếu ép dung vào chính trị thì đó chẳng phải là chính thể cộng hòa của chế độ tự do sao ?

Kim Long gật gù :

— Thật hiếc cô khác hẳn tâm chấu mới thay. Mỗi người sinh hoạt mà không nghĩ ra, Nghe bác nói, chấu mới cảm thấy say mê triết học.

Cậu Hai giơ tay ngăn lại :

— Chấu lại tưi vào chỗ xem triết là cao quá rồi. Đừng ! Đừng chớ chấu ! Đừng trong triết thái quá cũng đừng khinh triết. Hãy đặt triết học vào chính ông vị của nó vì triết là chính đời sống thể nhân vì triết là hơn thở của xã hội, vì triết mà mấu luân lưu trong chính thân dân tộc. Không có thể nhân không có xã hội, không có dân tộc thì không có triết. Nghĩ về cuộc sống là ở một thái cộ triết học rồi ; suy về chính thân phận mình là có một hành vi triết học rồi.

Tố Huyền trầm ngâm lắng nghe, hỏi :

— Sao cậu không viết «sách hớp Cậu ? Chấu nghĩ nếu cậu phơi bày những ý nghĩ của cậu cho mọi người xem thì hữu ích lắm

Cậu Hai thở dài :

Cậu cứ dân do hoài

Ngọc Huệ hỏi :

— Sao vậy cậu ?

Cậu Hai đáp :

— Thời buổi nầy người ta vọng ngoại. Cái gì của ngoại quốc đều hay, đều giỏi, đều giá trị. Liệu một cuốn sách về «Triết Học Dân Tộc » có mấy người chịu phế mắt đến xem...

Bỗng...

Từ phía bên đập cửa có tiếng la thét rộn ràng vang dội trong đêm tối... Tất cả im lặng lắng tai nghe. Vì xa nghe không phân biệt chi được cả. Cậu Hai đứng lên :

— Để tôi ra ngoài coi chi đây... chắc lớn chuyện chớ không nhỏ.

Cậu Hai rảo bước về phía bên đã. Đuốc thắp lên sáng choang rọi rõ số đông người đang lao xao dao động Cảng đến gần, Cậu Hai phân biệt từng câu thét lên giữa phần nộ :

— Quân bắt lương!

— Quân ăn cướp!

— Thứ bắc lột!.....

Vài tiếng cao độ cầm hòm:

— Đánh chết !

— Đập cho một trận !

— Đem trần nước !

Cậu Hai phân vân không biết chuyện chi xảy ra.

Nửa Sập đủ trái qua bao phen chiến tranh, vẫn yên lành không có những dao động quá mạnh mẽ. Nay tại sao có chuyện chi mà đuốc thắp lên sáng choang rồi người ta tự họp reo hò đây phẫn uất, cảm hờn như thế nầy.

Đến nơi, Cậu Hai chỉ ý gay đến một người dân ông đội kết sụp đến mi mắt, đứng khoanh tay uy nghi như một pho tượng. Dưới chân người ấy, một người dân ông khác đang run rẩy ngồi bẹp trên đống đá.

Người dân ông đội kết sang sảng giọng:

— Bà con cũng nóng giận. Chúng ta không có quyền giết chết ai hết. Chúng ta tất cả là người, chúng ta bị đầy vào cuộc sống lầy bạc tiền làm cứu cánh nhưng thì chúng ta nên hiểu biết và nên tha thứ cho những ai vì đồng tiền mà kẻ vô ô ghực, tồi tệ.

Giọng người dân ông từ tốn lại :

— Hãy tha thứ cho kẻ lầm khốn chúng ta và chúng ta cố chịu đựng chúng để cải hóa chúng. Đó là danh sự và bổn phận của chúng ta, những người mang danh NGƯỜI và xứng với danh nghĩa nầy.

Tên chủ cầ mà bị con phần uất đòi giết chết đang gục đầu trước mặt bà con cây, hắn cũng chỉ là một người, người với tủi thân cây ấp. Hắn cầm đem lấy đá to trên vào các đống đá nhỏ của bà con để sắng ra làm eo, Im xách bớt tiền.

Hắn muốn lấy lợi lộc trên sức lao động của bà con. Hắn hà con thú, con thú đang đội lốt người. Hắn đáng lý ra phải biến mất khỏi xã hội chúng ta, nhưng vì lòng nhân đạo, vì thân người đối với người, tôi xin bà con cho hắn một lối thoát. Tôi xin bà con vị thân tôi, kẻ đã bắt quá tang việc làm phi pháp của hắn, hãy cho hắn lối thoát.

Đám đông nhao nhao :

— Lối thoát nào ?

— Sao đó ?

— Tha hắn uổng quá.....

Người dân ông đội kết ra dấu cho im lặng, đoạn nói :

— Hắn đã làm giàu trên mồ hôi lao động của bà con, hắn đã tận tình khai thác sức cần lao của bà con để tạo nên sản nghiệp. Hắn vô lương tâm đến độ đừng những mảnh khóc xáo quyết đề lừa bịp, để khai khác tận thân. Vậy thì sẽn của hắn, một phần thôi là hợp pháp, còn phần khác thì đa da trế, mưu xảo của hắn. Phần nầy đồng bào được quyền hưởng.

Người bỉ mặt vừa dứt lời thì một trăng phấo tay tự động vang lên. Đây phải gọi là tự động vì trăng phấo tay ấy không do ai tổ chức cả, không như mấy tay chuyên trị phá hoạt đám cưới lần lên điền thuyết, nói nhảm hay nói cớ con nít hay lớp mầu giáo năm bốn tuổi, nhưng từng chập từng chập có bấy xây lố cố nhiều tờ giấy năm trăm xanh xanh bố đỏi, vỗ tay km lắm, bết chấp ý nghĩa của đoạn diễn văn ấy hay, dở chăn....

Vì tay diệu nầy là vì tay trình diễn đề thâu bằng và lão thiên hạ chẳng khác một tên cáo già nhưng gan bở hơn bùn ngày xuống phi trường Tân Sơn Nhứt thì vợ nó, mẹo của vợ nó, con gái nó, bồ của con gái nó, lũ gia nhân.... đến một, hai, ba a la xô nhào đến choàng vòng hoa vào cổ và giơ tay reo hò đã... chụp hình đăng báo (!). lần le được ngồi ở một cái ghế nào đó trong nội các tương lai khiến độc giả của báo chí Saigon phải bịt mũi nhại theo thơ Cao Bá Quát mà ngâm :

« Ngán thay cái mũi vô duyên,

« Tìm hình chó chết, chen thuyền Nghệ An ». Ngưng một giây, người đội kết hỏi tên đang ngồi dưới đất :

(MAI TIẾP)

Số hóa bởi Cơ sở PHT Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

ĐƯỚC NHÀ NAM ĐẶC BIỆT **Kịch trường 9**

SÂN-KHẤU

Các gánh nầm thường trực làm nàn lòng khách mộ điệu hay là :

KHÔNG KHÍ CẢI-LƯƠNG

ĐANG LẮNG XUỐNG CÁCH.. ĐÁNG SỢ !

Bài của HOÀI NGỌC

Suốt mấy tuần qua, không khí cải lương lại lắng xuống cách đáng sợ. Cả hai rạp Olympic và Quốc Thanh không còn nhộp rồi lại tắt lửa giờ giốt nghiêm. Người ta tự hỏi tại sao ngọn lửa cải lương chỉ bùng lên trong phút chốc để thì thu TiVi, thu đĩa để đắp đổi được, chứ như số anh chị em đào kép phụ và công nhân sân khấu thì chỉ có trông cậy vào suất kết đỉnh để mà sống thì phải chịu thiệt thòi.

Nội bộ sân khấu thì có tin người đã và đã thấy cho vật giá đột nguồn lên cao khiến cho đồng bào không mua nổi bát nước đã lo cho cái ăn cái mặc, thế chăng khi đến Chung bán Olympic đã xuống giá cách quá đáng mà chi thu hai được trong vài ngày đầu khai trương suất hát, rồi đến lại hoàn đầy nghĩa là rạp vẫn đông đông như thường. Vậy là tại sao ? Có là người bên ngoài mới thấy sẽ hơn ai hết.

Chỉ diễn lại toàn tuồng cũ

Trong cái thế độc quyền rạp để nhưng trường là nguyên nhân đầy nên ai lại cho cải lương, Dù ý hướng năm ý tại Quốc Thanh thì tiếng đàn mình hát tuồng gì thì cũng có khách, và Kim Chung độc quyền thường trực tại Olympic tiếng vẫn có khách cũng bền của mình.

Nghĩa là ở ngay giữa hai rạp không đầu vẫn đã cạnh tranh gì cả. Cả nhà mình một cây. Chủ gánh đã nghĩ thế thì soạn gánh cũng vậy. Cho nên tự thông qua soạn giả nơi cơ đưa ra, và chủ gánh chọn nhóm cho diễn lại toàn là tuồng cũ, hoặc đã nguyên nhân cũ, hoặc đổi nhiều đi để cho số khán giả nào đã có thể quên mà tưởng đó là tuồng mới thực sự.

Nhưng khán giả sành điệu đâu có dễ quên. Có thêm nhớ cải lương qua thì bọ chỉ đến xem một lần rồi là thôi, không còn lần thứ hai nữa. Người cầm thấy mi bị bị gạt thì mất ngay cảm tình và kh ng ngộ ngăng ở đến cái lương nữa. Cả bao giờ mà chưng ta thấy nhóm cải lương ra nhiều như lúc nầy. Bên Kim Chung thì đã tung ra hành loạt nhóm (Nữ kiệt kim mây, Nhà chồng không ngại, Vòng tay trinh nữ, Trinh nữ phục thù, Nhớt kiếm bà phương.

Bên Dạ lý Hương cũng làm lại tuồng Bạch hồ phương, Dơi là bà Khả và cũng đang định thu chụp vô

Đề khuyến lệ Cả và ở Ban Quản Trị 1969-1970

Chúa nhựt 16-11 Hội Khuyến lệ Cả và ở họp đại hội tại Trường VC AN. Trong diễn văn khai mạc, Chủ tịch Trần Đỗ Sơn Rô cho biết trong năm qua, Hội bội ở vào mức phồng thịnh, đồng số nghệ sĩ và đa hết nơi giúp, chỗ không tăng. Vì đó nguyên nhân, Hội đã tạo được 3 ngh ệ sĩ tốt và 1 kép là cháu sư Bình Bảng Phi.

Hội định tổ nay, mỗi tháng sẽ có gắng tổ chức một buổi Tài nhân cho ý thích hưng nghệ thuật hát bội vào giữ đô nghệ sĩ. Kế đó Hội bầu Ban Quản Trị 1969-70 gồm các ông :

Đỗ văn Rô (Hội trưởng) Huỳnh công Thạnh (Đệ nhứt Phó H.T) Lê văn Tân (Đệ nhứ Phó H.T) Trần văn Tài (Tổng thư Ký) Đinh Bằng Phi (Phó Tổng Thư Ký) Ngô văn Hiền (Thủ bổn) Hồ văn Lang (Kiểm soát). Các ông Ng văn Đỏ, Ng văn Hoanh, Huỳnh v Cảnh Cả nhân

Xem tiếp K trang 4

MỘT TRONG NHỮNG YẾU TỐ LÀM CHO CẢI LƯƠNG MẤT MỐI

Giá tiền rạp

S.L. ghi

Hôm nay chúng tôi một qui bạn đọc đi ra miền Trung kiếm kiếm giá tiền rạp ngoài ấy để thấy nó cần leo thang hình không hơn ay bất giá rạp ở miền Nam. Bất đầu từ trong ra ngoài, chúng ta ghé Phan Thiết trước. Ở đây có 3 rạp Hồng Lợi, Bình Thuận và Moderne.

Cả 3 nơi đều có chiếu bóng thường trực, nhưng rạp Hồng Lợi thường đến tiếp Cải lương. Rạp H.L. khá đông, tổng dưới khoảng 900 ghế và trên lầu có thể chứa từ 5 đến 6 trăm khán giả bình dân. Từ 1964 trở về trước rạp nầy có cho mướn một đêm 6 ngày đông, rồi leo thang lên cho mướn 2 ngày đông mỗi xuất hát !

Ngoài việc tăng xếp ba giá tiền vào chỗ sự lại kéo dài thêm giờ đóng cửa nhưng vẫn thấy phải « dân » tiền cực là nhớt là 2 đồm. Tuy nhiên, đoàn hát Bội hay Trung ban lưu diễn « mời » người ở Sương gió Phan Thiết, vì ở đây cũng gọi được là đắt khách cho Cải lương nhờ đông khán giả ngoài ấy vẫn có ngày đành cả biển và làm Nước Mắm. Có thể nói, Phan thiết rất trù phú so với miền Trung khác nơm ve bắc, miền Trung.

Rồi Phan Thiết ra Phan Rí Cửa là một xã của Quận Hòa Đa thuộc Tỉnh Phan Thiết (tức Bình Thuận). Tại đ y chỉ có một rạp Cải Lương tiếng trước đã lâu, sức hứa lối 700 khán giả trong dưới có ghế đàng hoàng, còn trên lầu cũng có ghế thiếu đàng chính cho khán giả hạng ba.

Ba bốn năm trước, rạp Cải Lương đã chỉ mướn từ 2.500 đến 3.000 một đêm, nay đã lên 7.000đ Đầu rạp nầy vẫn tiếp không đủ, không có điều tiếng đoàn nào miễn hát ở đây thì phải tự lo lấy. Sung sướng ở nơi cái thế mình một chạy nhiều đó đoàn nào muốn đang tại Phan Rí Cửa đều rạp phải vô rạp Chi Lăng.

Có điều đặc biệt là hát ở đây gặp lắm... nào trời thì ăn chắc, trái lại, trời quang mây tạnh thì vẫn mất cảm cảnh. Vì đồng bào Phan Rí Cửa đa số đều sống nghề nghề chài lưới, nếu trời tốt thì họ ra khơi ở hết, trời xấu bà con mới phải ở nhà. Vì mốn bà con ra thích nghe là đi xem Cải lương hay cho thời gian đó nhiều.

Ở Phan Thiết Phan Rang có 2 rạp Việt Tiến và Thanh Bình cùng một chủ. Cả hai đều phim ảnh trực, song Cải lương thinh thoảng cũng... mọc biêm chơi vô. Dĩa ở rạp Thanh Bình, vì Việt Tiến nhỏ quá hết không đủ sở hụi.

Nói «mọc biêm chơi vô» tức thấy khoảng qua đông, vì đoàn hát nào đến và hát ở rạp Thanh Bình (Phan Rang) đều kẻ như... xả lăng một cành bạc. Rạp 55.000 đồng một đêm ! Điều xiêng gặt mà : Hát mấy đêm chẳng đầy tổng số tiền rạp nầy mới được lợi đó vào ! Bằng không thì đoàn nong kỹ giao hẹn với Chủ rạp.

Trong trường hợp hợt, đoàn hát, (Phải là đội hát mới được) nào đó cả thể được chủ rạp «Đỉ kiến vô» điều hiện hát chiu... đó) trên tổng số khán ! Bằng lòng thì hát không bằng lòng thì cứ đi chỗ khác. Ở đây, Chủ rạp tổ ra không như Cải Lương ở Chiến Bông trực một ngày thêm cũng 1 rên 5 vạn bạc.

(CÒN TIẾP)

ĐƯỚC NHÀ NAM ĐẶC BIỆT **ĐIỆN ẢNH**

DÂN TỘC TÍNH TRONG GIỚI HẮC ĐẠO GIANG HỒ

Điểm phim TRONG TUẦN

CÓ THỂ GỌI DAVID NIVEN là một cây cười được không ?

MỘT KHỐI ÓC

đám qua mặt JEAN PAUL BELMONDO

Phim LE CERVEAU
Đạo diễn GERARD OURY
Diễn viên DAVID NIVEN, BOURVIL, JEAN PAUL BELMONDO, ELI WALLACH
NGUYỄN THIÊN ÂN ghi

Máy năm trước, khi nghĩ thường thức nhiều lần cuốn phim «những khẩu trọng phão ở Navarone» với những điều viêu gần của các tay cò kỹ ; khán giả bắn đã thấy vẻ mặt tiêm lo mặt chính ý khôi bài của David Niven đường như không thích hợp gì với những phim nghiêm trọng như vậy.

Trong con ngữ nghèo khó mà toán phá hoại đã đến gần hai khiêu trong phão mà những người nữ và chất nổ đều bị phá hoại bởi một cô gái phân trắc gái cảm (vai của Gia Scala) nét mặt tuy cố làm ra vẻ bực mình thiếu não của nhà Cảc chuyên viên chất nổ (David Niven) vẫn không thể giấu được những nét buồn cười gây như lúc nào cũng lắc quắt trên khuôn mặt.

Tuy nhiên nói như vậy không có nghĩa bảo rằng David Niven không điều đàng mức... lắng lợi được mọi nét của vai trò. Thế nhưng đó ít du nhiều ai cũng thấy rằng trong những vai trò cần có cái vẻ nghiêm trọng của nhà David Niven đường như không không hay thích hợp.

Hay nói khác đi, có thể bảo rằng khán giả sẽ cảm thấy bỡ ngỡ với Niven khi chỉ chăng thấy những vai trò có dáng là lượt, hơi điên một chút, hơi khôi hài mà thôi chứ vẻ nghiêm trọng thì thường biết phớt tỉnh trước những sự kiện với thường lâm những kẻ khác giật mình).

Nhưng xét đó có thể tạm gọi là đúng khi chúng ta đến tay chưa đó coi « Lâu Đài Vương Giả » (Casino Royale) đã thấy David Niven dưới vác dáng mặt kẻ không nghiêm trọng ít nào. Và quả vậy, phim lớn khán giả thích trông thấy David Niven như vậy và thoải mái hơn khi thấy chăng điều xuất hiện gò bó trong vai trò đó.

Một câu chuyện

Chuyện xe lửa từ Glasgow đi Luân đôn đã bị đánh cướp một cách đặt người và tài tình bởi một người được gọi là «khối óc» (Niven).

Đây là một thiên trí thần siêu quỷ khốc tư ng giới hắc đạo chăng nhưng của nước Anh mà của cả thế giới nữa. Anh chăng nầy chỉ có mỗi một cô tại là đường như vô quá thông minh rên khối óc bơi nông hơn người thường thành tức mỗi lần thấy thần bắt ấy (say tư bay lo lắng chăng bao) cái đầu của Niven thường ngoạn sang một bên.

Cô tốt nầy đã khiến chăng ta phải chạy vất vả giữa bà khi đường nghe bản tin truyền hình tr ng đó người xướng ng n đã bảo đang cái tại kỳ là của bắn tu.

Cách đó một biêu lớn, một tên tù (Belmondo) với sự giúp sức của một người bạn (Bourvil) đã vượt khỏi ngục tối Ba Lê. Để cũng là một tù không quen biết có trong nghề — đường hơn là một khối óc lơn bị sa cơ thất thế.

Đường chọn đúng thời gian để đã vượt ngục vì đã nắm vững một cơ mưu đã sức giúp chăng thành một đại tí phá sau khi đánh cướp được 11 tỷ tiền của Hồ nước Anh.

Nữ tài tử Ann Margret nổi tiếng trong cuốn phim «Bye Bye Birdie» cuốn phim đầu tiên của năng năm 1963 Đó là khởi điểm cho một sự nghiệp mới đầy hứa hẹn Nhưng năng vẫn đóng lối phim khác mà trong số đó có kinh hoàng cho thấy thể so sánh được với phim «Sound of Music».

Nay sau đó năng chỉ được đóng nghề đóng những phim tầm thường. Ông chăng kiêm ông bầu của năng là Roger Smith, không chục để năng nhận những đề nghị xấu, vì anh ta biết là một khi năng đã tự xếp mình vào loại tài tử rẻ tiền, thì năng sẽ không còn có hội đóng một vai phim vô đại khác.

Hollywood cho như thế nếu năng Đạo diễn Stanley Kramer ký giao kèo với Ann Margret để năng đóng chung với An Thony Quinn trong phim « R. P. M. » mà đó là sản phẩm rất tồn kém. Kẻ từ khi đó năng phim được nên tả đã nghị đóng phim loại A khác.

Điều nầy đã khiến người đẹp tóc hung hay Đức phải thiết lên một cách thế Lai : « Họ thật là một đầu cứu ».

Năng tâm sự : « Có lẽ tôi là thiểu nữ đầu tiên có đến hai sự nghiệp ở vào tuổi hơn 20. Tôi chưa đóng 1 phim nào cả đây từ 2 năm nay. Tôi chỉ chú trọng đến cuộc trình diễn của tôi ở Broadwy và tôi loại phim đặc biệt đành cho đời truyền hình.

Tôi không muốn giữ một vai trò tốt, nhưng vai cũng không quan trọng không. Vì lẽ đó, Roger và tôi đã bàn c i khá nhiều về việc liệu tôi có nên bắt đầu một vai phim đã được đề nghị hay chăng.

Smith, người cũng là 1 tài tử, đã vỗ nhẹ vào tay vợ. «Chăng thì có lợi để tử chối. Trong năm tới Ann Margret sẽ đóng 3 phim lớn. Không nhiều thế, chúng tôi chỉ sắp hoàn thành một loại phim truyền hình đặc biệt. Nhờ loại cân vợ tôi vào thăng 12, và đó là loại phim hay nhất mà tôi chưa từng thấy.

Đã có đến 118 phim đặc biệt trong năng phim được nên tả đã nghị đóng phim loại A khác.

Điều nầy đã khiến người đẹp tóc hung hay Đức phải thiết lên một cách thế Lai : « Họ thật là một đầu cứu ».

Năng tâm sự : « Có lẽ tôi là thiểu nữ đầu tiên có đến hai sự nghiệp ở vào tuổi hơn 20. Tôi chưa đóng 1 phim nào cả đây từ 2 năm nay. Tôi chỉ chú trọng đến cuộc trình diễn của tôi ở Broadwy và tôi loại phim đặc biệt đành cho đời truyền hình.

Tôi không muốn giữ một vai trò tốt, nhưng vai cũng không quan trọng không. Vì lẽ đó, Roger và tôi đã bàn c i khá nhiều về việc liệu tôi có nên bắt đầu một vai phim đã được đề nghị hay chăng.

Smith, người cũng là 1 tài tử, đã vỗ nhẹ vào tay vợ. «Chăng thì có lợi để tử chối. Trong năm tới Ann Margret sẽ đóng 3 phim lớn. Không nhiều thế, chúng tôi chỉ sắp hoàn thành một loại phim truyền hình đặc biệt. Nhờ loại cân vợ tôi vào thăng 12, và đó là loại phim hay nhất mà tôi chưa từng thấy.

Đã có đến 118 phim đặc biệt trong đó đều không ai giữ được số hạ" không là đó. Kết quả chỉ số hành ngân kỉ bằng quan đáng đến trước bức trương « Nữ Thần Tự Do » được chia nhau năm giữ số tiền trong cái ngân ngày không thể phớt tỉnh được của « Khối óc » người Anh và trong cái vũng sở tất nhiên của hai người Phápp nghèo đói.

Hậu quả

Những ai nhiều đc trường trong đọc qua sự lược đồ truyện nầy lần cũng đã phân nào « nhìn thấy » (dầu có khi chưa thấy) những phần ba đa sau sẽ chạy đuổi số tiền. Điều đó khán giả lúc nầy khán đang vô cùng chật chội vì chiến tranh và vì kinh tế.

Cho nên không nên có gượng ép mà mà phải đó nó bang ra tự nhiên với những hoạt cảnh trong hài kịch nầy. Chắc ai cũng nghĩ như vậy nên có thể nói là đã 99% khán giả đều đã cười ồn ào suốt cả 90 phút chiếu (lo/o cho lại không chịu cười vì cho bản đồ dương).

Khán giả thì sành nhỉ hay khăng ít ra cũng đã liếc qua cái tựa về tình phần điều viên cật tí truyền khi nhào vô rạp. Đi nhiều phi phái thấy cái tên Belmondo. Cái tên đó cũng như cái tên của Bob Hope, Fernandel, Louis de Funès, Laurel, Hardy hay xa xa hơn nữa là Charlot tự nó đã gần liều với cái cười. Nói khác đi, không ai đi coi nhớ g tài tử nầy đóng vai gì hết, chỉ biết rằng đó là khác hay là khác. Với cái miệng hơi méo, cặp mắt đầy kh i hài tính (tâm hồn của điều bị và lời nói nữa) Bonvil vẽ tự nhiên đã có vẻ hồn cợt sẵn.

Bên cạnh đó Jean Paul Belmondo, anh tài tử Pháp , ly ch m th ngầm với David Niven hơn nhiều vì nó đã lấy lại được tác tăng đã đưa khán giả đến nhiều khác.

Tuy thế vẫn không đáng được trông thấy Eli Wallace đã biết thế tự mặt anh chăng chuyện lâm Cowboy đâm đá, bắn giết không gớm tay đến mặt tuy trên Mafia hiền khô (?) chỉ biết có tiền và chục cười người khác qua tình từng ý kỷ khéo và bạy bổi của anh.

Tâm lý

Đã tai cuốn phim rất tít mặt cười

Xem tiếp Đ trang 4

Bạn đã lo nghĩ gì cho tương lai ?

Đào trẻ PHƯỢNG LIÊN :

« Chỗ nhắm của tôi là ngành thương mại... *Au dược* »

Phỏng vấn của SONG LANG

Sau khi gian kết hôn với Diệp Lang cô Phượng Liên hiện đã làm mẹ hai con. Trước khi trở lời cuộc phỏng vấn của chúng tôi, Phượng Liên đã nói so về cuộc tình duyên giữa cô và Diệp Lang nửa đường gió gềnh...cong thường. Theo lời cô thì cuộc chia ly nầy không nên đề lối cho ai cả, nếu nói có lẽ thì lỗi hết hai đàng. Thình thoảng cô cũng có gặp Diệp Lang, dải bên vẫn đối xử bình thường và không ai nhắc lại bề bàng đi oăng. Hỏi Phượng Liên có tính đi thêm bước hay không, thì cô nói :

— Tôi còn trẻ (22 tuổi) việc tái gia không khó khăn gì. Nhưng chuyện giữa tôi và anh Diệp Lang nay nhớ lại quường như mới xảy ra đây. Con mới quá, tôi khó gợi tính đến chuyện đi thêm bước nữa. Vấn đề cô phải lo hiện nay là làm sao b'o dưỡng mẹ già và 2 con thơ đại. Chu tôi đã mất hồi tôi còn nhỏ, hiện ở cô người cho nuôi ở Phang Dinh. Trả lời cuộc phỏng vấn của chúng tôi, Phượng Liên vào đề :

— Kể tới bây giờ t. i đã hát trên 5 sân khấu theo thứ tự : Tinh Hoa T.Ân Kiệt, Kim Chưởng chính tại sân khấu vậy t i được Tự Chương vào GOT mời lượt với Phương Quang cùng đóng chung sân khấu với tôi. Sau đó, tôi hát cho Tân Hoa Lan và bây giờ dưới bảng hiệu Đại Hương.

— Cô có thể cho biết ước nguyện đeo đuổi sân khấu bao lâu ở ?

— Ý muốn theo nghề của t i thì cho là lâm. Nhưng tôi định chăng 10 năm nữa thì sẽ giải ; ghệ.

— Vì sao ?

— Vì đào mau gió lắm hỏi ! Đông sân khấu Cải lương nhiều là đào Kol cần khán sắc đào lượng lắm mỹ cung phải cần hơi hám để đóng quyền lực của mình.

Chưa thấy các chủ rạp đang bắt bạc nói gì cả.

Anh đã đi đâu lên cấp tiến sân giải nhiệm đã trở vô và tại trên cũng chức khiêm nhường khác. Và cũng là đã có dịp sáng tác và diễn kịch kiêm tiền để kết sẽ cho. bù vào lỗ hổng chi t iêu gia đình.

— Mong rằng lời t han này là thật tình ? Vì Đài vô tiên thành bình đã có cái đó? : nhiều ông chủ sự vân nghề ra đã ? ... nhiều bề bối . gì gì với nghề sẽ ky !

Lạ sắp có ngọn lạm phát ban chăng ?

Sau ban Kích đàn Đoàn Trần ... được Đài Tiếng nói Ba Lê 2 kỳ lại th y thiêu ban cũ đã thế tài như bà Bích Thuận xin diễn Kịch thơ, 2 ban Kịch nghiệp Hải Đăng và Sông Thao xin diễn sáng Kịch dài, thêm một ban chèo mới (diễn viên hầu hết là của ban chèo cũ chỉ có mấy tên Ngọc Bao) rồi đến ban tập diễn Ngọc Sơn, vào nhiều ban đang tực tịch nạp đơn nên nhờ 2 đào kép gạo cội của ngành chèo cũ là Ngọc Hồi Thu Vân xin lập 1 ban chèo chính tông. Phong Trần Tiến thì định xin lập ban Hồ Quảng Bắc phần, và Kim Hằng, Hương Huyền cũng xin kịch dài. Thật là một sự «tràn hoa đua nở» nhưng không biết ngân sách của Đài con đã chi thêm ? Nếu đã thì hay biết mấy.

Sống « lận đận »

Tin Sông của Tây Hồng tháng

Tu sân-khấu... đến cuộc đời

Bạch Tuyết kiêng cử... màu trắng

Không biết «oai ông Thầy» nào mà cô Bạch Tuyết phải kiêng cử... MÀU TRẮNG bắt đầu từ tháng chạp đương lịch tới đây. Như không mặc phục mầu trắng, không chơi bóng mầu trắng... không đặt lượn vật gì có mầu trắng v... (Chết ! Cam cảng... trắng) ! Đến bết, nếu trắng nào có chữ TRẮNG ? hay chữ « BẠCH » là cô nhớt đường nhiều thêm vai nào. Ông thầy nào mà các cô quá vậy cả ? Nghe nói ông thầy... Ai Cập.

Vụ lần nầy thôi nhé !

Bởi vậy khi được biết chiếu chào (ngày 23-12 nầy, D.L.H tổ chức buổi hát đặc biệt rồi tuồng «BẠCH Hải Đường» (của Ng. Huỳnh) cô Bạch Tuyết liền từ chối ngay, vì cô không cữ mầu trắng, cho cô lý do khác là vai tuồng cô đóng phải chụp nhiều vật và, như bị sẩy nghề, bị đánh đập tàn nhẫn, và vai tuồng ấy lại là một người đàn bà trắc ấy, bất hạnh. Bởi vậy, cô không thể vai trong «Bạch hải Đường» nữa.

Nhưng, nhờ ông Bản Xuân khéo lên điều đình nên vào giờ chót, cô Tuyết (xin cứ chỗ «BẠCH» rồi đi.) vai lông nhân hát B.H.Đ, chưa nhợt nhạt là lần cuối cùng. Và như vậy, đây là lần thứ hai cô «nhường» cô công không bao giờ đáng vai trong vở «Bạch Hải Đường».

Thanh Việt và Thanh Được... làm đôi !

— Lý ra thì Phải đưa Văn nghệ tính diễn sân Quân đội trong đó nhân có : Thanh Được, Thanh Sang, Diệp Lang, Thanh Tú, Thanh Việt, Hồ Sa, Vân Hằng, Thanh Xuân, Trường Vũ, Hoài Thu... đã lần đường rang Lao hàm 17-11 đã đến đến 10 là tỉnh điền nhân hội chu Thanh Lang, sang vị chuyện đối thoại cùng Thanh Việt sao đó mà trên ngày 17, cả đoàn trên cần nhân 1 tại Saigon nhậu nhẹt và rạng sáng 18 mới lên đường được.

Vào nhậu thì phải vừa tính đến liều, điều đó là cả một sự phân phiền. Nhưng điều đó anh em không ngại lắng phen nầy cô mang theo hai vợ cả (vợ lẽ ? Ngọc Bao) rồi đến ban tập diễn Ngọc Sơn, vào nhiều ban đang tực tịch nạp đơn nên nhờ 2 đào kép gạo cội của ngành chèo cũ là Ngọc Hồi Thu Vân xin lập 1 ban chèo chính tông. Phong Trần Tiến thì định xin lập ban Hồ Quảng Bắc phần, và Kim Hằng, Hương Huyền cũng xin kịch dài. Thật là một sự «tràn hoa đua nở» nhưng không biết ngân sách của Đài con đã chi thêm ? Nếu đã thì hay biết mấy.

Sống « lận đận »

Tin Sông của Tây Hồng tháng

Mỗi ngày đọc Đuốc Nhà Nam

Câu chuyện XI-NÊ

ANN MARGRET

VÀ THỜI VÀNG SON MỚI

Tại lính đề điện ảnh Hollywood, có một thực trạng cần ghi nhận : khi một nữ tài tử đã được giao cho những phim hạng B, những phim trên TV hoặc cuối một ánh chăng giảm sự đề đồng một số phim hạng A rồi đóng một cái, nâng bị rơi vào quên lãng, từ đó về sau nhưng rồi tung lăng bất phế trong những bộ đa đa thú vị những hứt xoán đất gió.

Người ta đã thấy ở đó.

Năng tâm sự : « Có lẽ tôi là thiểu nữ đầu tiên có đến hai sự nghiệp ở vào tuổi hơn 20. Tôi chưa đóng 1 phim nào cả đây từ 2 năm nay. Tôi chỉ chú trọng đến cuộc trình diễn của tôi ở Broadwy và tôi loại phim đặc biệt đành cho đời truyền hình.

Tôi không muốn giữ một vai trò tốt, nhưng vai cũng không quan trọng không. Vì lẽ đó, Roger và t i đã bàn c i khá nhiều về việc liệu tôi có nên bắt đầu một vai phim đã được đề nghị hay chăng.

Smith, người cũng là 1 tài tử, đã vỗ nhẹ vào tay vợ. «Chăng thì có lợi để tử chối. Trong năm tới Ann Margret sẽ đóng 3 phim lớn. Không nhiều thế, chúng tôi chỉ sắp hoàn thành một loại phim truyền hình đặc biệt. Nhờ loại cân vợ tôi vào thăng 12, và đó là loại phim hay nhất mà tôi chưa từng thấy.

Đã có đến 118 phim đặc biệt trong năng phim được nên tả đã nghị đóng phim loại A khác.

Điều nầy đã khiến người đẹp tóc hung hay Đức phải thiết lên một cách thế Lai : « Họ thật là một đầu cứu ».

Năng tâm sự : « Có lẽ tôi là thiểu nữ đầu tiên có đến hai sự nghiệp ở vào tuổi hơn 20. Tôi chưa đóng 1 phim nào cả đây từ 2 năm nay. Tôi chỉ chú trọng đến cuộc trình diễn của tôi ở Broadwy và tôi loại phim đặc biệt đành cho đời truyền hình.

Tôi không muốn giữ một vai trò tốt, nhưng vai cũng không quan trọng không. Vì lẽ đó, Roger và t i đã bàn c i khá nhiều về việc liệu tôi có nên bắt đầu một vai phim đã được đề nghị hay chăng.

Smith, người cũng là 1 tài tử, đã vỗ nhẹ vào tay vợ. «Chăng thì có lợi để tử chối. Trong năm tới Ann Margret sẽ đóng 3 phim lớn. Không nhiều thế, chúng tôi chỉ sắp hoàn thành một loại phim truyền hình đặc biệt. Nhờ loại cân vợ tôi vào thăng 12, và đó là loại phim hay nhất mà tôi chưa từng thấy.

Đã có đến 118 phim đặc biệt trong

tin ngắn ĐIỆN ẢNH

Cùng tái giá

Nữ tài tử tốt đẹp Julie Andrews vừa tái giá với giám đốc điện ảnh Edwards Blake. Người cưới 14 tuổi, đã trùng đoạt Oscar hồi 1964 và bắt bồ với Edwards từ 2 năm nay và sau khi đã đóng 1 phim đoạt quyền điểu khiển của chàng bảo bao 46 tuổi nầy.

Julie là đệ nguyên chồng là Tony Walton hồi tháng 5-1968 con Edwards thì cũng đã trong có một đời vợ rồi.

Mới tuần rồi Gina Lollobrigida cũng vừa sang ngang lên nữa. Người kế vị bắc sĩ Skofic là tay buôn George Kaufman.

Tài tử, giả giải thưởng

Tài tử giả Edwards Robinson vừa được trao tặng giải thưởng thường niên của hợp tác xã điện viên điện ảnh tại Hollywood vào tháng trước nuôi đường những tư trưởng hành nghề tài tử đầu tiên ở Mỹ.

Charlton Heston sau khi được tái cử vào chức chủ tịch hợp tác xã trên lần thứ năm đã ca tụng Edwards là một nhân vật tiên phong khai phá nghề điện ảnh từ năm 1933 khi trao giải cho Edwards. Edwards Robinson năm nay 75 tuổi và vẫn còn tiếp tự: điện ảnh bằng các kinh nghiệm giả dặn của mình.

Tài tử ghiền ?

John Drew Barrymore con của cố tài tử John Barrymore mới đây đã bị bắt giữ vì liên can tới một vụ buôn phá phiến và những loại thuốc nguy hiểm.

John con đã bị bắt bỏ vì đã bắt quí chiếc xe trên cô chở đầy loại Marijuana. Hồi 1967 John đã bị 3 năm tù treo vì tội buôn á phiện. John con cũng là một điển viên điện ảnh.

Phim chiến hạng sang

Quái hiệp John Lennon cùng vợ quái Beatles cho biết rằng chàng và bà vợ Nhựt là Yoko Ono sẽ tiếp tục thực hiện một cuộc làm tình phản chiến ngay tại giường chăng không cho biết sẽ kéo dài bao lâu ngày nào.

Lennon nói tăng chăng là trong đầu của Bộ binh không chăng không theo một bộ phái chiến tranh nào hết.

Hồi nã ngoài, Lennon và vợ đã có lần làm lễ ngồi trên giường tại khách sạn Hilton ở thủ đô Amsterdam của Hòa Lan. Sau đó chàng còn làm một bản nhạc thích trang mang tên «Hòa bình». Yoko của John và Yokoo đã ca trong cái sự kiu kiu mới lạch.

Truyện số thứ tự 314

Vào mỗi chiều vàng trời êm ả, trên con đường dẫn đến ngôi trường làng có hai hàng cây sao già cằn cỗi gục đầu đứng hất hiu chờ gió về đánh đổ từng chiếc lá vàng bay lả tả như những cánh bướm, Tâm và Hường cùng dưới bất những tuổi sao chơi vơi trong gió lộng.

Những sáng chủa nhựt chan hòa nắng ấm, hai đứa cùng dẫn nhau lên ngọn đồi gần nhà hái từng bông hoa dại làm thành hoa cưới để rước mừng. Ôi ! Những chiều hoa bằng lăng tím tím mới buồn thân làm sao !

Rồi đêm về trăng sáng, hai đứa cùng những trò chung xóm chơi những trò chơi hồn nhiên tuổi thơ. Đã nhiều lần hai đứa nắm lấy tay nhau reo hát mừng trăng lên.

Nếu những tâm lịch đúng rụng rơi để thời gian không cuốn trôi bao cuộc chơi của ngày mới lớn theo dòng năm tháng thì cuộc đời mới đợc biết bao nhiêu. Vào một sáng kia, Tâm đến bên Hường buồn tâu nói nhỏ :

— Mai tao đi Saigon ở rồi Hường ơi !

Hường ngạc nhiên :

— Mầy đi với ai ? Và bao giờ mầy mới về ?

Tâm cúi đầu :

— Có tao đem tao về dưới đi học. Chắc lâu lắm tao mới về thăm mầy.

Hường buồn nhiều trong đôi mắt :

— Vậy là tao với mầy đã xa cách nhau rồi. Tao buồn quá Tâm ơi !

Đứa con gái chớt chớp nhanh đôi mắt. Với mười ba tuổi đầu, làm sao nó thấm thía nổi buồn của một cuộc chia ly ! Vậy mà dường như nó sắp khóc.

Tâm cầm tay nàng mềm mại của cô bạn, cố rắn an ủi :

— Thình thoảng tao sẽ về thăm mầy. Rồi chiều chiều mình lại cùng dưới bắt từng cánh sao rơi. Sáng chủa nhựt, mình lại dựa nhau lên đồi gành từng cánh hoa tím nhạt. Đừng buồn nữa Hường à.

Hường bật khóc :

— Biết đến bao giờ mầy mới trở về. Mầy đành bỏ những cuộc chơi cho riêng mình tao sao ? Đừng đi Sài Gòn ở Tâm à.

— Có tao bắt buộc, và ba tao đã bằng lòng. Đâu còn cách nào để được ở lại với mầy nữa Hường ?

Hường nghẹn lên nhìn vào mắt bạn :

— Rồi bao giờ mầy đi ?

Tâm đáp :

— Có lẽ sáng chủa nhựt này, có tao về rước !

Ngừng một lát, Tâm chăm chậm tiếp :

— Khi tao ở Saigon tao sẽ viết thư gửi về mầy. Tao kể mầy biết cuộc sống nơi Sài thành hoa lệ. Tao sẽ cho mầy địa chỉ để mầy viết thư cho tao.

Hường buồn tủi :

— Biết thư mầy có về đến tay tao hay không ? Rồi làm sao tao biết cách gửi thư cho mầy ?

Hường cúi nhỏ mặt nói nhỏ :

— Buồn quá Tâm ơi !

Tâm đứng lặng yên nghẹn ngào. Nó biết rồi đây sẽ vlah viễn xa Hường, xa bạn thân yêu duy nhất thời thơ ấu của nó. Nó biết chặt hàn tay con bạn. Nó nhẩm nhủ :

— Dù sao tao cũng chẳng quên được bóng dáng hiền dịu của mầy. Dù xa nhau, dường bao giờ quên hẳn tao nghe Hường.

Hường nhìn sâu vào đôi mắt bạn. Nó quả quyết :

— Chắc chắn chẳng bao giờ tao quên được mầy !

Vậy rồi vào một sáng chủa nhựt, Hường còn nằm yên trên giường chưa tỉnh hẳn ngủ đã nghe tiếng nói Tâm trước cổng nhà.

— Hường ơi ! Cô tao về rước tao đi rồi !

Hường vùng ngồi dậy, tỉnh ngủ, vội vã bước xuống giường. Nó đi rửa mặt, hấp tấp chạy theo sang nhà Tâm.

Tâm cười, nhỏ nói :

— Đợi tao sửa soạn một chút nha.

Hường đứng buồn hiu tựa một gốc nhà, trong khi Tâm sắp xếp quần áo cho vào chiếc va ly. Dù sao, được đi xa cũng khiến Tâm thích thú phần nào khi chuẩn bị cho chuyến đi dài lâu, xong Tâm mới ba - gịp Hường đứng tựa nghiêng tại một gốc nhà.

Nó đến cùng cô bạn :

— Đừng buồn nghe Hường. Mai mốt tao viết thư về cho mầy. Tao kể mầy nghe đời sống vui nhộn của thành phố.

— Rồi có ngày tao cũng về thăm mầy Hường cũ mặt.

Mầy nhớ về thăm tao nghe. Tao nghèo lắm, chẳng bao giờ tao có đủ tiền để đi Sài Gòn thăm mầy. Đừng quên tao nghe Tâm. Tao sẽ chờ mầy trở về để mình tiếp tục những cuộc chơi bỏ dở.

Tiếng nói người cô của Tâm như xoáy mạnh vào tim Hường :

— Thôi đi con. Tôi về nghe anh hai.

Ba Tâm đáp nhanh :

— Ờ. Cô về. Nhớ dạy dỗ thằng Tâm, đừng để nó đua đòi chống bạn lêu lổng chơi bời. Tương lai nó, tôi đặt vào cô đó.

Cô của Tâm nói :

— Anh nên yên tâm.

Quay sang chiều, cô của Tâm bảo :

— Chào ba con rồi đi.

Tâm cúi đầu chào cha :

— Thưa ba, con đi.

Nhìn lại Hường. Tâm chợt đứng yên một lúc khi bắt gặp con bé đang ứa nước mắt. Một lát thật lâu, Tâm mới nói :

— Tao đi nghe Hường.

Không đáp. Hường chỉ khe khẽ gật đầu. Khi Tâm bước đi theo cô, Hường chợt choàng tỉnh. Nó vội vàng chạy theo Tâm, Người cô của Tâm phải hỏi :

— Con nào vậy Tâm ?

Tâm đáp :

— Bạn con đó cô ! Cô cho nó đi theo với nghe cô, cho nó đi Saigon ít hôm rồi trở về.

Cô Tâm vuốt tóc Hường, an ủi :

— Mai mốt cô về, cô dẫn chấu xuống Sài Gòn chơi. Giờ chấu về đi.

Hường nghẹn ngào gật đầu. Nó ứa nước mắt, lặng nhìn theo bóng dáng Tâm dần dần xa nó. Hường thất thểu bước trở lại nhà, khi nào chẳng dám vào xóm nó đã không còn bóng dáng Tâm nữa. Nó lại ba lần mà khóc.

Bây giờ chiều chiều chỉ còn mồi mình Hường thơ thẩn trên con đường làng nhiều lá sao vàng rơi rụng Tăng trái sao rơi, lá tả trong gió, nhưng Hường không hề đuổi bắt. Những sáng nắng ấm, loài hoa hoang dại vàn nở đầy đồi nhưng Hường không còn thích tìm hái để làm hoa cưới nữa. Đêm về trăng trong vằng vặc sáng, nhưng bao cuộc vui tuổi nhỏ không còn lôi cuốn nổi Hường.

Lá thư mà Tâm hứa hẹn sẽ gửi về thăm, Hường mong đợi đã mỏi mòn rồi mà vẫn chưa nhận được. Nàng buồn lắm. Nước mắt mỗi ngày thơ thường ứa ra thấm ướt đôi rèm mi. Hường bây giờ chẳng còn thu thiết đến một cuộc vui nào.

x x x

Mười bảy tuổi dời, Hường đã trở thành thiếu nữ đẹp thùy mị, dịu dàng. Nàng đã không còn thích nô đùa vô tư vào những đêm về trăng sáng. Trong sống mắt nâng, đã hiện lên nhiều mơ mộng xa vời.

Hường đã vứt bỏ sách vở học trò từ sau ngày người cha nàng không may tử trận. Nàng đã phải làm lụng vất vả để cùng mẹ tìm kiếm áo cơm.

Người con trai cùng xóm, có chung nàng bao kỷ niệm êm đềm thời thơ ấu đã vắng bặt tăm hơi từ lâu lắm. Đây giờ chắc anh ta học rất giỏi, đỗ nhiều bằng cấp cao, chắc chẳng còn nhớ tưởng đến hình bóng cô bạn cùng xóm ngày xưa thích lên đồi mỗi sáng chủ nhựt đầy nắng ấm, giành nhau từng bông hoa dại để làm hoa cưới mà reo cười. Đủ vậy, Hường vẫn hi vọng thứ hi vọng rất mỏng manh, rồi cũng có một ngày Tâm trở lại quê làng mà tìm kiếm nàng. Đủ xa cách suốt những năm dài, mà Hường nghe trong tâm hồn nàng hình bóng Tâm hãy còn thân thiết gần gũi lắm.

Hường cảm nhận phần tình cảm mà nàng giành cho Tâm khi nghĩ đến chàng, nó thu thiết lắm, nó sâu đậm lắm, chắc chắn là nó mặn mà hơn một thời bạn. Nghĩ vậy, Hường nghe má nàng nóng bừng lên. Nàng nghe xấu hổ với chính mình. Nàng e thẹn cúi đầu.

Thế rồi vào một sáng, Tâm bất ngờ hiện ra trước cửa nhà Hường. Nàng vô cùng mừng rỡ, không tin vào thực tế Nàng đã !

Truyện ngắn chủa nhựt

BUỔI CHIỀU LÁ RUNG

Tác giả : Thương hoài Mộng

— Ở kìa ! Anh Tâm ! Hường có nằm mộng không ? Tâm cười :

— Tôi vẽ thăm nhà, vội đến với Hường đây. Hường ngạc nhiên về sự có mặt bất ngờ của tôi lắm sao ?

Hường nhìn thẳng vào mặt bạn :

— Rồi chừng nào anh về Saigon lại ? Anh vẽ đây có một mình à ?

Tâm bắt gặp vẻ thân mến ngày xưa trên gương mặt hiền dịu của cô bạn cũ. Chàng nói nhỏ :

— Chiều nay tôi lại trở lại Saigon. Tôi vẽ quê chơi với người bạn gái !

Hường trên mắt ngạc nhiên :

— Hả ? Anh vẽ với người bạn gái ?

Tâm thản nhiên :

— Cô ta đang có mặt bên nhà tôi. Cô ấy đòi theo sang cho biết mặt Hường. Tôi đã từng kể bao kỷ niệm êm đềm mang bóng dáng Hường cho cô ấy nghe.

Hường chợt choáng váng cả mặt mày. Nàng chợt kêu lên thốn thức, khi nàng chợt nhận biết người trong tâm hồn nàng đã hiện diện, hiện diện bằng tất cả bề bàng, chưa xét.

— Trời ơi !

Tâm nhìn thẳng vào mắt Hường :

— Ở kia Hường ! Sao thế ?

Hường gục mặt, không đáp. Nàng nghe nước mắt như chực ứa ra.

Tiếng nói Tâm chợt trầm xuống :

— Được tin bác trai đã không còn nữa, tôi thành thật chia buồn cùng Hường. Câu chúc Hường dồi nghị lực để vượt qua những lúc buồn phiền.

Vẽ thăm Hường, giờ xin cho tôi đi.

Trời ơi ! Con người mà Hường ấp ủ hình bóng trong tim suốt mấy năm nay giờ hiện về với vẻ lạnh lùng đến vậy sao ? Người con trai có cùng nàng bao kỷ niệm êm đềm thời thơ ấu giờ đây có thể tha nhân đến thế sao ?

Người con gái có mái tóc buồng dài xuống đôi bờ vai trên, có nụ cười biết duyên dáng nở ra trên bờ môi xinh mộng, có giọng nói biết nũng nịu làm say đắm lòng người chợt hiện ra sau lưng Tâm. Đúng lúc Tâm quay nhìn lại, Hường đã lên tiếng hỏi chàng :

— Ai kia anh ?

Nhận ra người bạn thân, Tâm vội giới thiệu :

— Bạn tôi từ Saigon mới cùng tôi về đây đó Hường.

Quay về người gái, Tâm tiếp :

— À, em Diệu. Đây là người con gái có cùng chung anh nhiều kỷ niệm tuổi thơ.

Diệu nhìn Hường, lên tiếng :

— Chào chị.

Hường gục mặt, nàng nghe con tim đau nhói. Nàng đáp thật nhỏ.

— Dạ, không dám !

Diệu thản nhiên nói với Tâm :

— Thôi mình về chớ anh.

Nhìn vào đôi mắt đợi chờ của bạn tình, rồi quay về Hường, Tâm nói :

— Thôi tôi đi nghe Hường.

Hường nghe nước mắt ứa ra :

— Dạ. Anh đi.

Tâm cầm lấy bàn tay mềm mại của Diệu, đưa đàng bước đi. Khi bóng hai người khuất mất ở ngã quanh, nước mắt Hường đã rần rụa trên đôi má nàng. Nàng bỗ chạy vào buồng thả rơi người xuống trên giường mà khóc. Trước mắt nàng hiện ra con đường làng dài hun hút chỉ có một bóng nàng cô đơn ngã dài. Ôi ! Buồn biết bao nhiêu.

Bao nhiêu kỷ niệm êm đềm, bao nhiêu tiếng nói dâm âm hữa hẹn nhiều ở ngày mai của Tâm lần lượt hiện ra khiến Hường thêm nghẹn ngào, tức tưởi. Anh đã quên hết rồi sao anh ? Những chiều trên con đường làng hai đứa mình đua nhau nhặt lấy từng trái sao rơi ! Còn nhớ không anh, những sáng đẹp trời hai đứa mình dắn nhau lên đồi tìm hái từng cánh hoa hoang dại làm hoa cưới chẳng mình. Rồi những đêm trăng sáng hai đứa mình nắm tay nhau vui đùa hồn nhiên. Còn những lời anh hứa chẳng bao giờ quên được em. Anh đã quên hết rồi phải không anh ?

Phải mà, một cảnh thân đã buồn hiu với một cô bạn hồn nhiên thì lâm sao quyền rũ nổi anh ? Cảnh Sài Gòn hoa lệ với muôn vạn ánh đèn màu cũng biết bao người con gái biết làm duyên trong cử chỉ, biết nũng nịu trong lời nói và nhất là biết dụ hồn người trong sống mắt yêu thương thì làm sao mà anh không khỏi quên hình bóng em ?

Anh ơi ! Anh nào biết bao nhiêu lần rồi em mơ tưởng đến hình bóng khẻ ẻi của anh, đến một tương lai thật bình yên có anh có em vui hưởng hạnh phúc gia đình. Vậy là đã vỡ tất cả mộng đẹp một đời người rồi phải không anh ? Vậy là từ bây giờ chỉ còn mỗi một mình em lủi thủi trên đường đời với nỗi buồn đau hờn tủi. Vậy là một hạnh phúc của đời sống lứa đôi đã vĩnh viễn vượt khỏi tầm tay với em rồi phải không anh ?

Hường nghẹn ngào nức tức tưởi. Mãi một lúc thật lâu, nàng mới lên tiếng nói như an ủi chính nàng.

— Vậy là từ bây giờ đời mình hoàn toàn vô vị !

Người ta đã có người yên rồi. Mình hết còn dợi chờ chớ. Thôi thì, mình rán tìm vui trong cũng việc hằng ngày, trong bổn phận người con. Tội nghiệp mẹ mình ! Người đã khổ sở vì mình quá nhiều rồi.

Bây giờ biết mình bị trắc trở trong chuyện tình duyên, chắc mẹ mình buồn hơn nữa. Bổn phận người con không cho phép mình để buồn rầu cho mẹ. Mẹ ơi ! Con thương mẹ lắm ! Từ bây giờ con chỉ biết tìm an ủi trong tình mẹ thương con.

Con sẽ chẳng bao giờ để buồn đau thêm cho mẹ nữa.

Nước mắt dọng lại nơi kẽm mi, Hường chợt đăm đăm nhìn lên trần nhà. Vậy Hường chợt bật ngồi dậy, đi thẳng đến tìm nước rửa mặt. Nàng cười buồn :

— Người ta có hứa hẹn với mình gì đâu mà mình cho dợi suốt bấy lâu nay : Chẳng qua đó chỉ là những hứa hẹn nhất thời của tuổi nhỏ. Sao mình lại làng mạn đến như vậy ?

Tiếng hỏi của mẹ chợt làm Hường giật mình ;

— Nãy giờ con làm gì trong buồng vậy con ?

Hường bối rối :

— Dạ, con nằm nghỉ mệt.

Dì Tư nhìn thẳng vào mặt Hường :

— Sao mắt con đỏ vậy ! Con khóc ở ?

Hường cúi mặt :

— Dạ con không có khóc

— Sao mắt con lại đỏ.

— Dạ tại bụi nhỏ vào mắt con đó mẹ !

Hường chợt nghe hối hận. Sao nàng có thể nói dối với mẹ nàng đến vậy ? Nàng muốn nói một lời nào dịu dàng khả dĩ chuộc lỗi cùng mẹ, nhưng tim kiếm mãi mà chẳng thấy Hường cứ đâu yên lặng trong khi tiếng nói dì Tư cất lên trầm buồn :

— Có chuyện gì đau buồn hãy khóc nhớ nói mẹ biết con nhé. Chẳng may, cha con đã chết rồi, con lại không còn anh em nào nữa. Giờ chỉ còn có hai mẹ con mình nương tựa nhau. Đừng mù quáng để khổ hận, mẹ mình khổ nữa đó con ơi.

Hường kinh mến nhìn mẹ. Nàng đáp nhỏ :

— Dạ, con biết mẹ đã buồn khổ nhiều rồi. Con sẽ cố gắng để chẳng bao giờ để buồn phiền cho mẹ nữa. Mẹ nên yên lòng !

Hường vẫn thương yêu nhau nương tựa nhau mà kéo dài thêm cuộc sống. Dân dần Hường đã người được phần nào hình bóng cố nhân. Chính nàng cũng nghe nhiều thương tưởng một giấc mộng không thành.

Nhưng vì mẹ, nàng đã gom hết nghị lực để vượt qua bao nhiêu buồn nhớ mỗi khi hình bóng người xưa thức dậy trong tâm tưởng nàng. Bởi quê hương mình đang chiến tranh, vật giá thì ngày một leo thang, chưa thấy dấu hiệu nào dừng lại nên mẹ con nàng phải vất vả kiếm cực vộ cùng mới tìm đủ cơm áo. Đã vậy, đêm đêm hóa chấu soi sáng cả vòm trời, đại bác làm lưng M16 và tiếng AK tấu nhạc. Chen vào giữa âm thanh hỗn hỗn đó, tiếng nói Tâm vang lên dồng dạc.

— Một hai ba...Một dàn hàng ngang, chờ đợi; hai hàng dọc chuẩn bị...Ba, đợi lệnh..

— Âm..! ! !...Âm

Tiếng nói người âm thoại viên bình tĩnh vang lên.

— Đoàn Trang gọi Đại bàng. Đoàn Trang gọi Đại bàng.

Vậy rồi, một đêm kia, giữa khi con người trường cố để bình yên để vui hưởng mấy ngày xuân đầm ấm cho quên đi phần nào vết vẻ suất nẫm qua thì, giặc về, gieo tang tóc cho dân lành. Và than ôi ! Dì Tư đã gục xuống khi viên đạn kẻ thù vừa xé nát không gian. Hường ngất xỉu, khi tỉnh dậy, nàng gào thét, rên la... Người ta một mặt lo phụ giúp vài lấp xác thân Dì Tư, mặt khác an ủi Hường, giúp đỡ dưa nàng đến vùng đất trung đối an toàn hơn.

Những ngày tang tóc đau thương của biến cố Mậu Thân rồi cũng bình thản trôi qua. Nhưng từ sau đó, người ta không còn gặp Hường ở bất cứ nơi nào. Có người bảo nàng đã quyên sinh theo mẹ cho trên chữ hiếu, có người bảo nỗi tuyệt vọng chán chường vì tình đau đang dở đã khiến Hường cuồng tâm loạn trí, và cũng có người bảo vì buồn khổ quá nên nàng đã bỏ đời trần tục để tu hành đuổi một ngôi chùa vắng lặng tại một miền xa !

x x x

Sau những ngày dài đổ mồ hôi tại quân trường nóng chảy, ngày ra đơn vị Tâm được thuyên chuyển về trấn giữ một đồn quân đóng trên một ngọn đồi cao. Ngày đến trình diện đã giữ trách nhiệm trung đội trưởng. trách nhiệm sự an toàn của ngôi đồn, Tâm được biết trên ngọn đồi chàng đóng quân có một ngôi chùa cổ khá.

Chàng cho được biết thêm ngôi chùa chỉ gianh riêng cho sư nữ. Mỗi chiều khi trời vừa sẩm tối, tiếng chuông mõ công phu của những vị sư nữ mới nghe buồn bã làm sao !

Thình thoảng, dịch cũng kéo về bắn phá quanh đồi. Tâm cùng những người lính của chàng đó khi phải chống trình ngũ vào lúc nửa đêm, mang súng, lên đan đã chờ đợi bóng dáng kẻ thù. Chỉ có vậy thôi, chứ chưa một lần địch đến hiện ngang xuất hiện, cùng bọn chàng tranh giành sự sống.

Mang lon chuẩn úy, giữ chức trung đội trưởng, trách nhiệm một đồn đóng quân. Tâm chỉ phải làm bao nhiêu công việc ấy; đôi khi chàng nghe nhàm chán. Có lúc, Tâm muốn được ra mặt trận, tùng phút tranh lấy sự sống với kẻ thù. Được vậy, chàng sẽ khỏi phải trải qua những giờ nhàm hạ trống trải vô nghĩa. Chính lúc đó, Tâm quay nhìn lại, những kỷ niệm đẹp đã sống qua trong đời.

Và chính vì vậy, nhiều lúc bóng dáng Hường lại rạng rỡ hiện ra. Mỗi lần hồi nhớ lại bóng dáng cô bạn xinh xinh đã cùng có chung với Tâm bao nhiêu kỷ niệm êm đềm, bao nhiêu hứa hẹn trong tương lai, chàng lại tự thẩm hỏi : Bây giờ Hường ra sao ? Nàng đã êm ấm bên chồng con hay hiệu đau buồn nhiều trong kiếp sống.

Chợt nhớ lại lần gặp mặt Hường, Tâm có giới thiệu Diệu — người cô gái một thuở chàng yêu thương chàng thầm thiết, giờ đã đua đòi xa hoa vật chất, đành lòng phụ bạc để cho ngoại kiều thuê thể xác — là người yêu của chàng — chàng tự nghe hối hận không ngoài. Tại sao Tâm có thể tên nhân với Hường đến như vậy ? Tại sao chàng có thể để dòng bỏ quên một bóng dáng dịu hiền mà hoa mật lần chàng tin rằng sẽ cùng chàng đắp xây hạnh phúc ? thì ra con người là cái giống bạc tình ! Thì ra con người thay lòng đổi dạ dễ dàng như khi đổi thay chiếc áo mới, Tâm chợt khẽ thở dài, gục mặt vào lòng bàn tay : Hường ơi ! Bây giờ em ở đâu ?

Chiều đã xuống thấp. Từng cơn gió lướt thướt kéo qua trên những ngọn cây trên đồi cao. Gió bứt lá vàng, buông rơi lả tả. Có chiếc lá còn hay lượn mấy vòng trên không, trước khi chịu nằm yên trên mặt đất chờ rã mục.

Có chiếc lá mỏng manh vẫn cố chống khăng khiu chăm chăm buông mình trong gió. Hường, giờ thôi... lá rụng Tăng trái gió tan nhà: thôi lao xao trong những ngọn cây từng chiếc lá vàng nghẹn ngào buông mình rơi rụng... Gió vẫn thổi... lá vẫn rụng... trong khi nơi cửa chùa, tiếng mõ tiếng kinh vẫn đều đều vong đến bên tai Tâm...

Tự nhiên Tâm muốn đến viếng cảnh chùa. Lần thứ nhất sau hơn một tháng đóng quân tại đây, chiều nay Tâm chợt muốn lên thăm cảnh chùa, thăm những người sư nữ sống cuộc đời khổ hạnh mà cầu nguyện đất nước sớm hòa bình, dân tộc sớm được yên vui...

Tâm vừa đặt chân vào đến cổng chùa, cảnh vắng lặng tôn nghiêm nơi đây chợt như xua địu bao nỗi khoắc khoải, chân chường trong tâm tư chàng. Chàng dừng lại một lát, nghe hận thù vừa được trút bỏ lại đằng sau, rồi chàng mới chậm chậm bước đi trên con đường dẫn vào chánh điện.

Một người sư nữ chợt lặng lẽ bước ra. Bắt gặp đôi mắt Tâm đang ngạc nhiên nhìn trân trối, người sư nữ mặc chiếc áo màu nâu sòng đó chợt vội vàng quay trở lại ! Tâm vụt chối với gọi thất thanh :

— Trời ơi ! Hường !

Tâm nhanh chân chạy theo người sư nữ, nhưng người đã khuất bóng sau chánh điện.

Tiếng gỗ mõ, tiếng tụng kinh vẫn đều đều vang dội như giữ bước chân Tâm, như cố tình ngăn chia hai ngã đạo và đời.

Tâm chợt thở dài .

— Có chắc là Hường không ?

Chàng ngập ngừng đứng lặng trước chánh điện. Chàng định bước vào bên trong chùa, hỏi về người sư nữ mà chàng nhận là cố nhân. Nhưng không biết tại sao. chàng vẫn đứng lặng yên bất động.

Hơn một lần mình đã tìm nhẩn với nàng, đã chối bỏ tấm tình của đời nàng. Bây giờ nếu thật người sư nữ đó đúng là nàng, thì nàng đã sống với bổn tiếng mỗi lời kinh. Tại sao mình lại cố tình phá rối đời sống tu hành của nàng ? Mình vẫn cần yêu thương nàng sao ?

Hường ơi ! Có phải em đã không ? Có phải em từ bỏ cuộc sống trần tục để hiểu đau thương mà tìm quên hận tủi với cuộc đời khổ hạnh người tu sĩ không em ? Sao vừa gặp mặt anh chưa kịp cho anh hàn hỏi đôi lời, em đã vội vàng quay bước ? Em sợ anh quấy rầy cuộc đời tu hành của em sao

Tâm chợt lắc đầu buồn bã :

— Không ! Mình không thể tìm gặp nàng. Phải để nàng yên tâm hành đạo.

Tâm quay thở lại, từng bước lặng lẽ ra về đồn. Giờ chiều vẫn lộng thổi trên ngọn đồi cao. Từng chiếc lá vàng vẫn lả tả rơi rụng. Gió thổi... lá rụng...

Địch chợt xuất hiện thật đông nơi hướng Tây của Đồn, chỗ cổ đồng sông nước đang dâng đầy. Người lính gác vừa báo cáo Tâm biết có địch thì... súng B40 — AK47 cùng một lúc nổ xé không gian.

Tâm bình tĩnh chỉ huy trung đội. Cường độ hỏa lực địch mạnh quá, đã khiến Tâm nghị ngờ vào thực lực của trung đội chàng. Tâm bảo hạ sĩ Thắm âm thoại viên liên lạc xin phi cơ và pháo binh, trong khi địch bắn phá xối xả vào đồn. Có những quả B40 vào sai vị trí Tâm đóng quân, rơi trọn vẹn trên đỉnh đồi, ngay nơi ngôi chùa đã im tiếng mõ. Sinh mạng những người sư nữ hiền lành bao đung đang bị đe dọa chợt khiến Tâm nghe thêm hãng hái, chẳng xông xáo, hết to : xung phong ! Tiến !

Tâm cố gắng của người âm thoại viên :

— Đây ! Đoàn Trang gọi Mẻ Ly. Đoàn Trang gọi Mẻ Ly - Nghe rõ trả lời. Nghe rõ trả lời.

— Mẻ Ly nghe rõ ! Mẻ ly nghe rõ,...

— Địch đông quá, đồn đang quá ! Cho yêu đứa con đến thăm hỏi, Cho yêu đứa con thăm hỏi. Tọa độ X... về hướng Tây...

— Mẻ Ly hiểu hai trên hai. Đang sẵn sàng.

— Âm! Âm !!!

Thời gian dọng lại cho tiếng đại bác, tiếng trung liên; tiếng M16 và tiếng AK tấu nhạc. Chen vào giữa âm thanh hỗn hỗn đó, tiếng nói Tâm vang lên dồng dạc.

— Mẻ Ly hiểu rõ. Nghe rõ trả lời.

— Đại bàng nghe bốn trên bốn. Nghe bốn trên bốn, cho vài cảnh chim cất cánh. Cho vài cảnh chim cất cánh. Trời đã thuận gió. Trời đã thuận gió. Tọa độ XI, hướng Tây.

— Sẵn sàng. Rất sẵn sàng.

Chợt có tiếng khu trực vang dội trong không gian, khi những trái hỏa châu chưa kịp tắt. Tâm cũng toàn thể anh em trong trung đội nghe vững tin vào sự chiến thắng.

Những chiếc AC 47 vần chăm chậm thả từng trái hỏa châu soi sáng vùng trận địa. Những khẩu đại liên trên phi cơ trực thăng say sưa nhả đạn. Am ! Am ! mấy chiếc khu trực bubung rơi từng quả bom, từng quả bom ! Chẳng bao lâu, tiếng B40, AK cũng một lúc câm họng ! Và rồi những trái hỏa châu cuối cùng cho Tâm thấy địch bỏ bàng, nhanh chân chạy trối chết !

Trận địa trở lại tịch mịch của nửa đêm và sáng. Khi chiếc trực thăng cất cánh là một chấm đỏ ở tít mù xa.

Tâm kiểm điểm lại thì trong trung đội có hai binh sĩ bị thương nhẹ. Vị y tá trung đội bằng cố cho bạn đồng đội, trong khi một trong hai chiến sĩ gan lì mang người kia lăn đi.

— Mình đại chiến thắng phải không thiếu úy.

Tâm nhìn vết thương đang rỉ máu trên bắp chân hai người lính :

— Dĩ nhiên rồi.

— Mai mình ăn mừng chớ, thiếu úy.

— Ừ.

Sáng hôm sau, Tâm cùng bạn đồng đội chưa kịp ăn mừng thắng trận thì đã hay tin một vị sư nữ trên chùa đã bị trúng đạn từ thương ! Tâm vội vã chạy bay lên chùa. Dưới mắt chàng, người sư nữ nằm yên một cách hết sức bình thản, trong khi máu nơi ngực nàng hãy còn tuôn ra xối xả. Đặc biệt là đôi mắt người sư nữ hãy còn mở thao láo, như hãy còn lưu luyến cõi đời.

Vừa nhận ra người sư nữ, Tâm đã sững sốt kêu lên :

— Trời ! Hường ! !

Tâm gục xuống, nghẹn ngào. Bên tai chàng, có tiếng người nói :

— Mô phật ! Tại ni cô Diệu Tâm đang ngồi lâm chuẩn tận ngoài gốc cây bỗ đề nên chạy vào hầm trú ẩn không kịp.

Tâm chợt thấy đôi mắt người sư nữ như đang nhìn chàng. Run run, Tâm dùng bàn tay chàng, vuốt ve nhẹ đôi mắt người sư nữ.... Và, đôi mắt người sư nữ vội nhắm nghiền lại ngay.

Tâm nghe con tim chàng nức nở :

— Hường ơi ! Vậy là em đã vĩnh biệt cõi đời, linh hồn em đã về cùng cõi Phật. Em có hòn giận trách phiền anh gì không em ?

Trời ơi ! Sao không chết người trai khốt lửa, mà chết người sư nữ chốn thiền môn ? Hường ơi ! Linh hồn em hãy bình yên em nhé. Vào phút cuối cùng của cuộc đời, anh chỉ được vuốt nhẹ đôi mắt em. Nhưng rồi mai mối sẽ sau nầy, anh xin được thương tưởng em bằng cách gọi nhỏ tên Hường ngay khi anh giành sự sống với kẻ thù Hải hàng không hồi linh hồn em ?

Buổi chiều nay chính Tâm đứng trông coi những người lính trong trung đội chàng đào chiếc huyệt để chôn lấn xác thân người đã từng tha thiết yêu chàng. Bằng giọng nghẹn ngào, Tâm nói :

— Là người tu hành, lúc còn sống nàng đã khổ hạnh nhiều rồi ! Vậy các anh rắn đào cái huyệt sâu một chút, đào kỹ chàng một chút, để xác thân nàng được yên mãi mãi giữa lòng đất.

Những người lính lại cặm cụi đào thêm, từng kì đất rồi từng kì đất được nâm lên bên trên miệng huyệt. Một lát, viên hạ sĩ truyền tin cất tiếng hỏi :

— Sau lầm rồi ! Được chưa thiếu úy ?

Tâm đáp :

— Thêm một tý nữa đi các anh.

Những người lính lại hì hục thi hành công tác.

Bỗng dưng, trời lại nổi gió ! Từng cơn gió chợt lao xao giữa ngọn cây cao. Những chiếc lá vàng lả tả rơi rơi. Có vài chiếc lá rơi đâu tên tóc, trên tai Tâm. Tự nhiên. Tâm quay mặt đi, giấu những giọt lệ vừa ứa ra khỏi khoé mắt. Nhật chiếc lá vừa nằm yên rơi bên vai, Tâm nức nở hỏi :

— Phải linh hồn em đây không Hường ?

Chỉ có tiếng gió chạy lào xào giữa hàng cây khẳng khẳng nhiều lá úa vàng. Và, gió thổi... lá rụng ! Buồn chiều... gió vẫn thổi... lá vẫn rụng..

(Thi văn nhóm : HOÀI MỘNG — Biên Hòa)

Về truyện « Rạng cuối mùa » số 294

Truyện «MƯA CUỐI MÙA » của ĐAN TÂM số thứ tự 294 đã được chọn đăng trước truyện hàm nay (số 314). Nhưng, tiếc vì truyện MCM quá dài, nếu bỏn một trang bảo lớn, nên ít lộ độ kỹ thuật, chưng tôi không thể đăng được.

Do đó, chúng tôi đành cho tác giả một sự ngoại lệ : Tác giả có thể đến bán quán hết cả PHƯƠNG ĐỘ. (Tạp Quán lớ) để nhận lại bản thảo. Nếu tác giả có thể rất ngẫu sự cần trở lại ĐNN thì chúng tôi vẫn đành cho số thứ tự 294 đã xét ra mà thể đăng được sau khi tác giả chịu rất ngẫu thì số đăng ngày đó số thứ tự đã nhảy qua rồi. *Đ.N.N*

Tiếp theo U trang 8

dịp cần ca, nếu cảm thấy không đủ hơi tốt hơn mình rồi lui cho phải lẽ.

— Sau khi xét sân khấu, Phượng Liên sẽ sống với nghề nào ?

— Chắc tôi sẽ theo nghề thương mãi.. mà bán thuốc Tây. Bởi có điều hiện thiện, nhờ cha nuôi tôi hiện là shore viên trong Hội Hội cung cấp thuốc Tây ở Tình Phong Dinh (Cần thơ) Sau nầy, nếu tôi cần bán nhà thuốc tây thì cha tôi giúp. Trường hợp tôi đổi ý đến thì cô thế cộng tác với người chị hiện có mở Snack-Bar và một phòng trà hát công tại Tân sơn.

Bây tỏ cảm nghĩ và tình trạng cái lương hiện nay Phượng Liên nói : Cần hai năm nữa Cải lương bết quá, nó lên mạy vi thời cuộc. Nhưng nó không chết vì thời cuộc đâu. Cải lương sẽ hồi sinh mạnh mẽ như thuở xưa khi thời cuộc không còn lâm khó nữa.

Tôi tin như vậy vì nó mặc dầu hiện có bao tai không đã sống, song vẫn thắt lưng bụng... bụng đã theo. trước là tạ ơng trí kỳ bên phương sau đã cố dịp t ấy lại ngày huy hoàng của cải lương trên vạn nẻo đường đất nước.

Tiếp theo K trang 8

Tuy khiêm cốn nếp ! khuyết điểm cần tránh là phục tiếng ca giả yếu cho hợp với hai trò bà già Tường Vi và Tường Vỉ đã diễn xuất thoạ lắc lắc rên rỉ, chậm chạp, mà tiếng ca thay cho Tường Vi lại quá trẻ, làm giảm sút giá trị vai trò rất nhiều.

Người ta cũng cần nói sự bắt chước khác phục đã cho «khác Á Á» ở say được tính bây đúng đắn hơn !

— Lê Nam (Ngọc Đức) cần học dáng vẻ cô đào (đó tăng đã cố tiếng tiếng dành thay) cho có vẻ đúng điệu khách lăng chơi (quan «iên)

— Nên đã kép đón đúng đàn đây của nhà hát ở đâu.

— Á đào say (Xuân Dung) cần học xác phách cho ra vẻ cô đầu hát.

— Tường Minh (Lưu Hằng) không cần phải chuẩn tiếng khi nghe hát.

— Bà già (Tường Vỉ) đã nói giọng đi, giả yếu, chậm chạp cho không sao nhảy như con chó chạy.

— Nếu muốn đúng 3 cái bao gồm thì theo truyền là để dựng 3 cái tắc rồi quảng xuống sông, chớ không phải đem giấi ra để bán xác chết.

— Lớp vũ tiếng (biểu diễn đánh tiếng) quá dài, nên thu lại cho ngắn gọn hấp dẫn hơn.

Tóm lại ngoài khuyết điểm về sự hát bắt trên, chương trình HTT với chuyện lịch sử đồng đầu ai cũng biết là chuyện cựu Tổng thống Pháp De Gaulle chơi khăm đánh sẩm nhân NATO và Đức sang Bruxelles. Tớ một chi tiết rất đáng đến nghiền trang đến độ quên số đó, người viết chuyện, viết đến thoạt, vẽ đạo diễn đã biến nó thành một cuốn phim hài hước cao độ như vậy thiết tưởng cần phải mở một cuộc điều tra để xét lại vấn đề đương cho bộ ba vẽ hề.

Phải chăng vì bộ máo mở nghề nghiệp mà sau đó bộ ba nầy lại tạo nên những nhân vật với các thái độ tạo hiện hiện qua các vai trò

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Tiểu - thuyết Phiêu - lưu, Trinh thám, của PHÙ-ĐỨC (Số 176)

Tài trí siêu phàm của Nghĩa Hiệp

(Tiếp theo

Trong lần đi đoạt ngọc tại nhà Lệ Thủy tới đây Đồ hiếu Liêm sẽ chống với Nghĩa Hiệp thế nào ? Ta sẽ cho Đồ hiếu Liêm một bài học ra sao ? Ồi ! Lệ Thủy vì ngăn lời bạn Đồ hiếu Liêm mà giận ta trách ta sao có hèn nhát không chịu giúp nàng giữ lấy hòn ngọc không mất bởi tay Nghĩa Hiệp ?

Ồi ! Lệ Thủy vì hòn ngọc báu mà đoạn giao với ta thật chăng ? Nếu phải như thế thì ta đành chịu khổ đau mà xa nàng.

Ồi ! Ta biết nói như thế, nhưng làm sao ta quên được Lệ Thủy, một khi ta yêu nàng mặc dầu ta chưa thốt ra một lời gì xuôi buộc nàng với sợi dây ái tình. Bây giờ ta mới biết tiết thủ yêu độc địa như thế nào ? Ta mới rõ vì sao hai anh em kỹ sư họ Đặng tự sát vì Lệ Thủy, và Hội đồng Lũy thi điền rõ toan giết nàng trước khi tự tử. Ta muốn quên Lệ Thủy nhưng phải làm cách gì quên nàng cho được nhỉ ?

Không thể người yêu một chỗ, Hoàn ngọc Ân vụt đứng lên. Chàng không biết phải đi đâu, làm việc gì nên thở một hơi nặng nề chán nản ngồi lại trở xuống.

Sự đau khổ khiến chàng ứng khẩu thở than :

Có thâu ai tôi nhớ thâm tình ?
Đê ngồi, đỗ đứng khó lòng thính.

Than dứt hai câu như lẩm bẩm chỉ hai vần Hoàn ngọc Ân giựt mình nhẩm mạnh :

— Không ! Ta không nên than thở vì tình to ra tình thần bạc nhược thì đâu có xứng đáng là một thanh niên Nghĩa Hiệp. Ồi thôi ! ta hãy ra về, có quên lăng chuyện tình giữa ta và Lệ Thủy đang bị một người bạn thân chen vào phá rối. Ta phải kể như không có thì ta mới thực hành chương trình ta đang sắp đặt được rõ cọp xứng sẵng với nghĩa vụ mà ta mang bí danh là Nghĩa Hiệp.

Hoàn ngọc Ân vụt đứng lên cương quyết bước chân đi lên con đường dậu xe hơi mà ra về.

Hoàn ngọc Ân về đến nhà thấy cửa sắt tại cổng đóng bên xuống xe nhận chuông điện.

— Một phút sau có Lục Tặc : — Thưa thầy em và anh Năm chị Năm đang ở dưới hầm đã tập dượt võ nghệ.

— Tốt lắm ! Thầy đem xe vào nhà xe rồi đi thay đồ ý phục trước khi xuống hầm chỉ dạy cho anh Năm và chị Năm Nhân dịp thầy dạy thêm võ nghệ cho anh Năm và chị Năm thì em cũng học được thêm mau giỏi. Em có thích hay không ?

— Ô ! Còn nói gì ? Được thầy chỉ dạy thêm võ nghệ thì sau nầy em sẽ trở nên một võ sĩ bản lĩnh chẳng thua ai vậy.

— Em muốn học võ nghệ được giỏi để làm gì ?

— Thưa để gặp việc nghĩa thì sẽ ra tay như thầy, không phải là vô ích.

— Em có lời như thế thì thầy không tiếc công chỉ dạy cho em dược thành tài như ý nguyện.

Xxx

Vài phút sau Hoàn ngọc Ân đi xuống hầm đá dưới nền nhà thầy Năm Mạnh đang cùng Hồng Hoa dượt kiếm với nhau trong khi Lục Tặc đứng xem mê không chớp mắt.

Hoàn ngọc Ân im lặng đứng xem vừa lộ vẻ hài lòng, vì thầy Năm Mạnh học kiếm thuật với mình tiến bộ mau.

Hai lưỡi kiếm đâm chém le lăng và gặp nhau liên liền khua vang tiếng thép dòn dã.

Hoàn ngọc Ân đến gần Lục Tặc và hỏi nhỏ vào tai :

— Em xem hai vợ chồng dượt kiếm với nhau như thế nào ?

— Thưa thầy, chị Năm kiếm thuật trước đây cao cường hơn anh Năm rõ rệt. Hôm nay hai người đều kiếm thừ tài thì chị Năm không tài nào thắng anh Năm. Em xem anh Năm có phần thắng chị Năm rồi; như thế thì rõ ràng anh Năm học kiếm thuật với thầy đã tiến bộ rõ rệt.

— Thật vậy. Anh Năm ham học và siêng tập dượt tức nhiên mau giỏi không có gì đáng lấy làm lạ.

Hoàn ngọc Ân nói vừa đến đây thì Hồng Hoa dánh vụt thối lui bái rồi nói với Năm Mạnh :

— Hôm nay dượt kiếm với mình, em lấy làm vui mừng vì kiếm thuật của mình vượt hẳn trước đây thập bội. Em đã sử dụng nhiều thế kiếm bí hiểm, nhưng không thắng được mình thôi đành chịu phục thầy ngưng cuộc tranh đấu kẻo gặp phải rủi ro bất ngờ thì có thể tuột mạng.

Lục Tặc vẻ tự hào khen Năm Mạnh :

— Anh Năm dượt ngọc nhưng lời khen của chị Năm thì khoan khoái biết mấy ? Vậy thầng em nầy tiếc gì những tiếng pháo tay cho vang nổ vừa khen vừa mừng cho anh Năm vậy.

Hoàn ngọc Ân tươi cười :

— Anh Năm à, tôi cũng xin có lời khen anh vừa cho biết tôi lấy làm vui sướng có một học trò vô nghệ tiến bộ như anh. Bây giờ tôi dượt qua một dường kiếm độ tôi đặt tên vì chính tôi tuyển lựa các thế kiếm bí hiểm hợp lại làm một dường kiếm đặc biệt, ấy là dường « Hoa kiếm xuyên vân ». Trong dường kiếm nầy có một thế cuối cùng mà trong số một trăm vô sĩ chưa chắc có được, một người sử dụng được. Ấy là thế chém lưỡi phi dao phản công lại địch thủ, Muốn anh chị Năm và Lục Tặc được trông thấy tôi sử dụng thế bí hiểm vô cùng lợi hại đó. Tôi tạo cho anh Năm một lưỡi dao gắm năm sẵn nơi tay dợi khi tôi dượt đến thế cuối cùng sẽ giảm chơn vang lên một tiếng bốp rồi hoành thân phi bộ xa cỡ hơn ba thước. Khi hai chơn tôi vừa rơi xuống nền xây đá thì anh Năm phóng theo với lưỡi dao gắm trên tay.

Lục Tặc thì hai tay đỡ một tấm bia bằng gỗ có vẽ hình người. Lục Tặc mu n đứng tại đâu cũng được.

Anh Năm phóng lưỡi dao gắm trong khi tôi vừa hoành thân phi bộ. Thay vì trăn trành lưỡi dao gắm lợi hại, tôi sẽ dùng kiếm không phải đỡ dao gắm mà là chém lưỡi dao bay lộn lại phản công địch thủ, hoặc người nào khác : mà người đó không ngờ mà tránh hoặc đỡ gì kịp.

Cái thế phản công phi dao mà tôi cần tập dượt luôn luôn cho được toàn hảo nầy, tôi đã sử dụng hữu hiệu trong lần đoạt ngọc đầu tiên tại nhà cô Lệ Thủy.

(CÒN TIẾP)

Khảo luận của NGUYỄN TỪ QUANG

THẾ CHIA BA THIÊN HẠ (Tiếp theo)

XXXVIII.— NGỤY TẤN CÔNG THỤC : HAI CỌP TRANH MỒI.— TƯỚNG NGỤY VƯỢT ẢM-BÌNH, CHIẾM DU-GIANG, PHÙ-THÀNH, MIỀN TRÚC-THÀNH ĐỔ TREO CỜ HÀNG, CHẤM DỨT NHÀ THỤC !

— Sao hôm nay trông khí sắc đại vương có vẻ khác thường, có việc gì thế ?

— Quân Ngụy đến vây ngoài thành, phụ hoàng đã nộp hàng thư và ngọc tỷ. Ngày mai vua tôi kéo ra xin hàng rồi, xá tắc tự nay là tuyệt diệt ! Ta muốn chết trước để đỡ gặp cảnh tiêu diệt nơi chín suối, chẳng không chịu quỷ gốc trước kẻ khác !

Thôi vương phi nước nở khóc :

— Đừng khóc thay ! Hay lắm ! Chết đúng chỗ lắm ! Vậy hiếp xin chết trước, rồi đại vương hãy chết.

— Phu nhân việc gì phải chết ?

— Đại vương chết. Vì cha đang, thiếp chết theo chồng, nghĩa cũng như nhau. Cha ! phu vương thế tử ?, vương gia quốc rồi sao, mà cô hỏi ?

Dứt lời, dập đầu vào cột mà chết.

Trước cảnh ấy, Thâm cảng đau xót, phải điên lên, giết cả ba con.

Rồi cất đầu cả vợ con đem đến trước miếu Chiêu liệt Đế (Lưu Bị), sụp xuống khấu vái, khóc lóc đến mất chẳy ra máu, đoạn đâm cổ tự tử.

xxx

Hậu chúa dâu thái tử và «ác vương tử cùng quân thần hơn 60 ngự tự trói mình trên xe «du thần» (1), ra khỏi thành 10 dặm xin hàng. Ngài đứng Hậu chúa dậy, tự tay cởi trói cho, sai quân đốt xe quan tài, chôn lên ngài cùng xe, lên vào thành.

Theo lính của vua, nhân dân Thành đô, nhà nhà hay hương hoa đón tiếp Ngài. Ngài phong Hậu chúa làm Phiêu Kỵ tướng quân. Các quan võ cao thấp vẫn giữ như cũ. Lại sai người yết bảo an dân bình giáo kho dụng chạm, theo nhà Thục lá nước. Viên hàng nguyên soái, nhà Thục chém đầu cuối cùng. Như vậy chỉ trong vòng 5 tháng, chiến cuộc Ngụy. Thục được diễn ra không quyết liệt lắm, và Ngụy chiếm được. Thực một cách mau chóng ngoài sức tưởng tượng, không ngờ một nước Thục oanh oanh liệt liệt, từng đem binh «phạt Ngụy», với m ! mục đích to lớn "đánh chiếm Trung nguyên" thế kia mà chịu đại bại, đến nỗi mất nước một cách mau chóng và dễ dàng như thế. Thiên số chăng ?

Nếu đó cho «thiên số » chắc không cần bàn nữa.

Sở dĩ là vì Ký xem của Khổng Minh, tám lần xuất quân "phạt Ngụy", của Khương Duy tốt lắm cho sinh lực, tài lực, vật lực bị bao mòn, tuy chưa bỗ bã kịp nhưng cũng có thể đủ tiềm năng để chống lại một đội quân viễn chinh xâm lăng bằng chiến lược trường kỳ. Song vì mắc hai khuyết điểm lớn : thiếu cần bộ chỉ huy, nhân là kẻ cầm quyền tối cao của quốc gia như Hậu chúa quá hèn bằng nên đất quốc gia điêu chỗ bại vong.

Thực mất là phải.

Trước một tình trạng hỗng mà như thế nầy thì không hàng lâm sao được. Nhưng hàng là hàng.

Vì cớ chết mà hàng, vì muốn bảo vệ chút quyền lợi phần sống mà hàng là hàng, vì đã cho nước bị mất. Nhưng nay vì tình thế không cho phương cứu vãn, vậy để cho nước mất trong khi người cùng mất. Mất theo nước đây, là sự cố nghĩa là chống lại đến hơi thở cuối cùng...

(CÒN TIẾP)

(1).— Du thần là số xe có chở quan tài. Ngày người xa tỉ ở biết tại đang hết nên lấy quan tài ra hàng.

TỪ 1927 ĐẾN 1937

10 NĂM LÀNG BÁO-SAIGON

với những ký giả đàn anh bị thực dân đàn áp

(Bài 55) Hồi ký của NGOẠ LONG

IX.— Lan Đình Bùi thế Mỹ

Không đẻ từ 3 giờ chiều thì Sở mật thám Catinat đẩbắt được «tuy đồ» có cuộc biểu tình mà có lẽ họ muốn tránh một hành vi dân ấp giữa công chúng, nên 4 giờ chiều đó, mật thám đã cho dùng « xe cây » (đanh từ nầy tôi có giải thích rồi) để theo dưỏng bộ dưa Bùi thế Mỹ ra Nha trang rồi.

Thành thử cuộc biểu tình...hụt và cả nữ sĩ Phương Lan ôm theo sách vở quần áo để đón trao cho ông Mỹ làm hành trang cùng « trật đường rầy » luôn, đến 9 giờ chuyến xe đêm khởi hành, anh chị em Ajaxi tes chia nhau đi lục soát từ đầu mấy đến toa chở hàng cũng chẳng thấy ông Bùi thế Mỹ ở đâu, bấy giờ họ mới hay ra thì ông Bùi thế Mỹ đã bị dưa ra ngoài biên giới.

Hôm sau, nữ sĩ Phương Lan thu xếp việc nhà để theo chồng ra miền Trung, chỉ đi thăng ra Đà Nẵng, nhưng, dợi mãi cũng không thấy. Sau đó mới được biết, khi Mật thám Saigon ấy giải ông Bùi thế Mỹ tới Nha trang thì Cò chủ sở Liêm phóng ở đó mắc di sản trên Ban mê Thuột, không ai có quyền ký tiếp nhận, nên ông Mỹ phải bị giam lại đó cả tuần lễ để chờ dợi.

Vì vậy mà khi đến Đànẵng, dợi cả mười ngày không thấy giải ông Mỹ ra đến, Phương Lan hốt hoảng, đánh điện về Saigon cho ông Nguyễn văn Lâm Hội trưởng Ajac để bảo động, để dò bảo « Đuốc nhà Nam » mới hiểu tin : Phải chăng Ký giả Bùi thế Mỹ đã bị thủ tiêu rồi ?

Chính cái tin ấy đã làm cho Saigon thêm hoang mang và... tờ ĐNN. bị đóng cửa luôn vì bị buộc tội loan tin thất thiệt có ý gây cảm hờn giữa dân chúng với nhà cầm quyền.

Bởi, ông Bùi thế Mỹ đâu có bị thủ tiêu, mà chỉ vì « lý do kỹ thuật » nên ông chỉ bị mắc kẹt ở Nha trang kể sau đó ông Mỹ được đưa ra tới Đà nẵng. tại đây lâm thủ tục xong, nhà cầm quyền Pháp giao trả Bùi thế Mỹ lại cho Nam triều, để rồi Nam triều đưa anh về tận người quyền quản, xã Phúnhuận « dưới chân núi Nữ hàm Sơn

Về đây, ông Bùi thế Mỹ là người tù " trực thuộc của Tổng đốc Ngô đình Khôi và nhờ sự lành lợi vận động của nữ sĩ Phương Lan, nhà cầm quyền mới để dài phần nào để cho ông Mỹ được sống thêm hà tại Hộ an.

Trong thời gian nầy ông Bùi thế Mỹ thành thoảng cũng được cho đi ra Huế, tiếp xúc với cụ Huỳnh thúc Kháng và kính viếng cụ Phan Bội Châu dưới đã cảm ở Bến Ngự Hương giang.

Đến cuối năm 1938 bước sang 1939. Diệp văn Kỳ, Bùi thế Mỹ đều được ân xá trở về Saigon, thì Đệ nhị Thế chiến đã bùng nổ ở Âu châu, kế quân Nhật đổ bộ Đôngđương mà Ký giả đàn anh Diệp văn Kỳ đã « sang ngang » còn ông Bùi thế Mỹ và nữ sĩ Phương Lan lập lại...tờ uyên ương ở 108 đường Boresse, lối trước hội Cảnh sát Quận nhì.

Tờ «Điện Tín» khi ấy giao cho Ký giả đàn anh Văn Hoàn rồi Văn Tỉnh làm chủ bút nên ông Bùi thế Mỹ trở lại ngồi « Gõ đầu Trẻ » một lớp giun, dưới đời Toàn quyền Decoux là chế độ Pháp theo Thống chế Pétain.

Trở lại với nghề « Gõ đầu trẻ » vì ông Bùi thế Mỹ trong lúc viết bào làm báo ở Saigon, ông cũng từng làm Giáo sư các trường Tư thục, và lại cái nghề nầy cũng rất hợp đối với nữ sĩ Phương Lan vì người xưa là Mỹ cũng là một nữ giáo viên.

Có người cho rằng, mỗi khi ông Bùi thế Mỹ phải ra dạy học là tùy hoàn cảnh, nếu không muốn nói là tùy thời, nhưng lần nầy ông Mỹ trở lại với nghề « Gõ đầu trẻ » với một tinh thần và hoài bão, mà cố lẽ ánh đã chấp nhận nơi câu nầy trong « Paroles du Maréchal Pétain " :

« Avant de se jouer sur les hamps de bataille, les destinées d'un peuple s'élaborent sur les bancs de la classe et de l'amphi théâtre. L'instituteur, le professeur, l'officier, participant à la même tâche, ont à s'inspirer des mêmes traditions et des mêmes vertus ».

Vì sau đó ông Bùi thế Mỹ trở lại lãng báo và làm chủ tờ « Dân Báo » của ông Neumann nhường lại, ông Mỹ vẫn tập trung tinh thần cho nghề Gõ đầu trẻ, ông Mỹ đã viết rất nhiều về đề tài nầy và năm 1942, ông Bùi thế Mỹ có cho gom góp góp tất cả những bài của ông viết đăng trên tờ « Dân Báo » mà xuất bản quyển « Vai tuồng của các nhà GÕ ĐẦU TRẺ », mà ông Mỹ đã có mấy dòng « Thay cho lời tựa » như thế nầy :

« Một quyển sách ?

« Không.

« Của một quyển sách nó không có cái đáng lượng.

« Lại cũng không được chia ra chương tiết phân minh, không có sự liên lạc, nhất quán trong tư tưởng như một quyển sách.

« Cũng chẳng có xa vọng muốn giải quyết một vấn đề hay một bộ phận của vấn đề.

« Không. Đây chỉ là những bài báo viết hằng ngày mà bởi lẽ bỏ buộc của thời gian, tư tưởng phải lưu lộ có một mạch, cho đến hình thức vàn chương thường khi cũng chải tài bút.

(CÒN TIẾP)

Từ Hội nghị Genève 1954...
...đến Hòa đàm Balê 1968

Tài liệu lịch sử **15 NĂM CHIẾN TRANH V. N.**

Bình giải của TRẦN-TẤN-QUỐC

(TIẾP THEO)

Dưới đây, các diễn tiến của tháng tư có vài tin ta hy vọng :

1-4-65.— Chánh phủ Ấn và Chánh phủ Irak chuyển cho Chánh phủ VNCH thông điệp của 17 Quốc gia không thuộc khối nhà, đã nhóm họp tại Belgrade, Các quốc gia này kêu gọi nghị hòa không điều kiện tiên quyết.

— Giáo sư Bernard Fall thuật lại trong một phiên họp tại Quốc Hội Mỹ : Vô nguyên Giấp đã ngủ ý với một hãng truyền hình là BV muốn thương thuyết và không đòi Hoa Kỳ rút lui ngay.

— Theo Nghị Sĩ William Warbey, đảng Lao động Anh người đã gặp Hồ chí Minh Phạm văn Đồng mới vài tuần nay, thì BV không buộc Mỹ rút khỏi VNCH

— Tổng Thống Johnson yêu cầu Quốc Hội chấp thuận ngân khoản 1 triệu đô la để xây tòa Đại sứ mới tại VN.

— Tổng thống Johnson cho biết trong một cuộc họp báo : « Triệu tập một hội nghị quốc tế về VN sẽ không đưa tới kết quả gì trong lúc nầy, HK sẽ không rút lui và bỏ rơi VNCH».

— Kịch chiến tại Đông Nam Quế Sơn, Quảng Nam, 300 VC bị phi cơ oanh kích từ thương, VNCH 32 tử thương, 20 mất tích.

— Hành quân Quyết Thắng 512 tại Châu Nhơn quận Thăng Bình Quảng Tín : 340 VC tử thương, một nửa do phi cơ oanh kích, 13 súng tịch thu với nhiều đạn dược, VNCH 23 tử thương, 20mất tích.

— Hành quân Quyết Thắng 131 mở tại Bồng Sơn, Bình Định (chấm dứt 27-4).

2-4-65.— Đại sứ Taylor đề nghị tăng quân lực Mỹ và Việt để đánh mạnh và ngăn cản Cộng Sản cắt VNCH làm 2 phần tại vĩ tuyến 14. Quân đội VNCH cần thêm 160.000 người nữa.

— Theo chính giới Hoa Thịnh đốn, các phi cơ Hoa Kỳ bay cách các Tàu Nga vài chục thước để theo dõi việc chuyển chở vũ khí cho BV.

— Theo thứ trưởng Ngoại giao Phi luật Tân, chánh phủ Phi sẵn sàng gửi quân sang giúp VNCH nếu được quốc Hội chấp thuận.

— Lực lượng không tác chiến của Đại Hàn, đóng tại Dĩ An, Biên Hòa, bị pháo kích và tấn công lần đầu tiên và phải chống lại, 1 VC tử thương 1 võ khí bỏ lại. Phía Đại Hàn, 6 tử thương, 5 bị thương.

— Kết quả hành quân Phú Yên 2165 cách Tuy Hòa 11 cây số về Tây Nam : 308 VC tử thương, 24 bị thương, 77 súng bị tịch thu, VNCH 30 tử thương, 2 mất tích.

3-4-65.— 90 phi cơ Hoa Kỳ phá hủy cầu Đò Lan, Thanh Hóa, 50 phi cơ khác đội bom xuống cầu Hàm Rồng, Thanh Hóa, 3 phi cơ bị bắn rớt, 2 phi công được cứu thoát.

— Hoa Kỳ phản đối Nga Sô về những vụ các chiến hạm Nga theo sát các chiến hạm Mỹ ở Đại Tây Dương, Địa Trung Hải và Thái Bình Dương.

4-4-65.— 50 phi cơ Hoa kỳ lại oanh tạc cầu Hàm Rồng, 2 phi cơ F 105 bị phi cơ Mig 21 của BV bắn rớt.

(CÒN TIẾP)

Dành cho các bạn trẻ

TUỔI HỒNG

Thơ, Bài gởi Minh Trí

MINH TRÍ trả lời...

— T.A.T. (Trịnh Hoài Đức — Bình Dương) Bài vở nhận được đầy đủ. Sẽ chọn đăng đăn. Sao, cô Ngọc đã thật hết giận T.A.T chưa ? Thôi.

— NGUYỄN THỊ NGÂN CHÂU (Saigon).— Những điều chúng tỏ MINH TRÍ là cái gì đó là những điều gì sao CHÂU không nói ra cho bà con, nghe chơi ! Vì điều kiện nhập học 2 trường đã đến nay... đã qựu trường rồi. Thôi.

Kiệm ước là cái gì ?

— THIỆN THANH (Saigon Học Tây Ninh).— Đăng hai người em hỏi đề là : ĐKA là tên thật cho VTL là bút hiệu. Còn KIỆM ƯỚC là một thứ thuốc đã quân bình hóa giữa hàng nhập cảng và hàng nội hóa. Kiệm là tiết kiệm, cô Ước là giảm. Thôi.

— NGỌC HUYỀN PHƯƠNG (Saigon).— Điều phải nói trước tiên là anh không hề giận Ph. và không hằng lòng về những «khám phá đ . Anh chỉ ngạc nhiên sao có người chưa quen mà biết mình quá rõ ràng ! Trả lời sao được nữa khi em đã nói trắng hết rồi ! Vâng, anh làm, chính Rosette Ph.. M cũng gởi thư đến... rồi đó quá ! Không phải thiếu thông mà anh thích Phương gởi thư thay thương đó anh. Thôi.

— THANH PHƯƠNG (Saigon Xuân hoài Tâm là con trai và là sinh viên đại học Vạn Hạnh. Thôi.

— YÊN LINH (Saigon).— Nhiều thắc mắc quá vậy Cô ! Xin vắn tắt trả lời : 1 và 2/ thơ gởi kín ng nhưt định. 3/ sẵn sàng nhận lời. 4/ Bí mật nghề nghiệp không thể tiết lộ trước là năm nay ĐNN có bán Xuân hay không (nếu có thì sẽ loan báo kịp thời đề các bạn gởi bài Xuân vô tả điểm, Linh đừng lo về điểm nầy). Tại sao lại sự rồi ro gặp MT, tờ xưa đến nay, MT chưa ăn thịt ai bao giờ mà ! Thôi.

Danh ngôn

— Một kẻ nguy sĩ chỉ làm cho người ta buồn chán, một kẻ mạ phạm thông thái rởm làm cho người ta không chịu nổi.

NAPOLEON

Nguyễn Thị Tân ghi

— Sự ở không như một thứ sét làm tiêu mòn mau hơn sự làm việc.

— Thiếu không gì quí bằng «khoan dung » ác không gì đó bằng «phẫn ghét».

TĂNG-QUỐC-THIỀN

— Mọi việc đều tốt khi có kết quả tốt.

SHAKESPEARE

— Đừng lo riêng cho mình lớn mà lo chung cho thiên hạ ấm ; đừng lo riêng cho mình đói mà lo chung cho con thiếu áo đắt.

MẶC TỬ

TUỔI HỒNG SÁNG TÁC

Con đường học vấn

NGUYỄN HÀ

Ngồi bên cửa sổ, Tâm trầm ngâm, tư, khoan khoái vương vai nhìn xuống dưới, rồi ngồi yên lại. Tâm thấy mình thích thú vô vô ! mới ngồi dậy thì đã có gió đưa nó sang vường. Tâm nhìn trên mây ngày. Hình như không có ai ở gần vui cả.

A ! phải rồi Tâm sang vường là chớ nào. Nó là đứa tốt và đáng hãy hơn hẳn thằng bạn quen. Tâm hãy thích thú hơn vì điều sung sướng ấy đã chính mình làm ra. Tâm đã tạo ra vẻ đẹp tốt và vui. Hãy lớn thương vui thì lo. Học hành lắm hết. Đặt ngũ rất con cái.

Bài vở khi ng con đề lang như được nữa. Nhưng có vơi lớp tiếc nhẩy con kém xa. Nhiều lần Tâm đó cách của anh ra con, nghe nghĩ tốt nhẩy ngày nhưng. Ngày nhưng là vì những con số, những danh từ và tất cả bài vở ngỡ vô như vậy, mà vẫn có người thi đậu. Một cố gắng không ngừng.

Tâm đã thấm hơn vui lo ở lớn lên đến Đệ Nhị sẽ cố gắng học, học hết sức mình để thi cho đậu.

Đậu là lớn chứ. Một điều không rõ, nhưng Tâm nghĩ rằng hàng năm ai cũng thi thăng khoa lên. Hình đậu lớn đây ! Cha mẹ sẽ sung sướng vì sự đạy đỗ của mình đã thành công (một phần nào thôi), và bộ hàng cũng thơm lây.

Nghĩ đến đó, Tâm lại vươn vai rồi ngồi yên lại ngắm bình chậu bắc cơm bé. Dây thăng Tâm lúc con bé nhỏng. Lúc đó nó vẫn cứ khóc như ve đeo mẹ như đía.

Ngày ấy, lúc mới đi học Tâm đã khóc đòi về. Mẹ Tâm đã đánh bảo ở lại. Và cô giáo cũng dụ dỗ thư đó chơi mà Tâm vẫn khóc. Tâm nghĩ bọc ở dưới không biết gì cũng nhớ rằng cười.

Tâm mỉm cười, mắc cỡ khi nhớ đến chuyện ấy. Vớ lòng mẹ là. Bà thăng sai Tâm đã biết đọc, biết viết, và đã làm học vì được ba cho đi xinh khi được cô giáo khen.

Rồi cô như thế cho đến bắt nên nữa học. Vâng vâng ở năm trên, ở năm tiếp đó ng biết bao nhiêu tiếc hoa. Ông bà vẫn không buồn, vì lại vui khi con được hoàng.

Đến bực Trung học, Tâm đã biết lo hết lo. Mẫu lần bị ... điểm. Lo bao bài thăng đó. Sự nhất là ! Bao nhiêu thương đau. Tuổi ấy lo cho gì đành được rồi.

Đến nay đã 9 năm rồi. Chỉ tên tôi mà Tâm con chưa quên. Chỉ vì thương đó học mà ăn ... ngày ấy. Rồi đây lại lớn con hơn nữa. Chỉ sẽ, Khó hơn... Tâm thương ghi thấy nó.

— Sao bỗng lo, a, ta không ba? gió lớp hết tất cả. Cả lớp cao bao thiru thì ta thôi, vì lớp hiện ấy chỉ ... giữ nước trong lớp đường ».

Tâm nhìn thấy vậy, vẫn bao ... a tan thu bệnh nhà, ý kiến ở nhiều ấy đều y kiến đó bao giờ cũng là một ý kiến khác đề đưa ra đề một ý riêng khác.

Tâm đang lo, tâm hồn bắn hoàn ra đi vừa lắm nhiều : « Một giọt nước trong đại dương...»

NGUYỄN HÀ

Thi gian Đoàn MatHồng (Đà-Lạt).

Cười một tí

Bí quyết

Điệp văn, thực khách hỏi ba một ... đã được một bữa ăn thật ngon miệng. Nó cũng khen tơi bời ba là Bà chủ nhà cho mời chi bếp, lên đó khóc với bạn bè. M t bà khách hỏi. Chồng t ? phục tài nấu nướng của chị, nhưt là nước « sốt » thì tuyệt chưa có quán ăn nào hàng nào làm ngon bằng chị ! Thế Chị có thể cho biết cách thức làm không ?

— Dạ thưa ạ, dễ lắm, thưa Bà !

— Dễ là sao ?

— Dạ thế cần hai muỗng bột, một muỗng bột cắp hai trong, một chén nước...

— Một chút nước là bao chiêu ?

— Dạ, hai NGÙM nước !

THƠ TUỔI TRẺ

Tìm về tuổi dại

(Đáp lời Chú gửi vườn đó nha)
Cho em vững lại thuở mười ba
Mới vững trong lòng hết hoa cả
Nụ hồng lớn nở trên mái thềm.
Những lần hạng nhất... vui vẻ lắm
Cho em vững lại thuở mười ba
Đam mê cho sắt đỏ sôi gan
Mỹ cảnh quốc tốc em du yếm :
"Hãy nhớ Chú biết ăn không hảo"
Chú em vững lại thuở mười ba
Hết hưởng, nhiều dày ở quanh nhà
Những lúc giận hờn... em phụng phịu
"Hãy biết gì hết... con đến ba"
Chú em vững lại thuở mười ba.
Thuở lớp, thân ơi ! Đẹp phi ta.

BẠCH BÀO

PHÒNG KHÁM BỊNH của ÔNG VÕ
TRƯƠNG CHẤN GIANG
số 13 đường BÁCH-VÂN CHOLON
LỐI VÒ THƯỜNG CHỢ HÒA-BÌNH
Người mắc những bịnh lâu năm
Máu Độc Phong Độc
THẤP ĐỘC
THIÊN TRỤY
NƯỚC ĐÁI ĐƯỜNG
HO SUYỄN
HO RA MÁU
BỊNH THẬN, ĐI MỘNG HOẠT TINH, TIM, BAO TỬ, PHỔI, GAN, RUỘT, TỲ, VỊ, CON MẮT, LỖ TAI, LỖ MŨI
THÁM KHÁM TỐC
CHÚC MỪNG ĐẠI TÂN NIÊN

Trị : THẬN SUY ĐAU LƯNG, đái đêm cơ thể uể oải kém ăn mất ngủ, gầy ốm, tim yếu hồi hợp BỒI BỔ KHÍ HUYẾT an thần, giúp ÔNG GIÀ BÀ LÃO NAM NỮ THANH NIÊN dào dào sinh lực, ăn ngon ngủ khỏe — MẠNH
Vạn-Hồi Xuân Nhựn Sâm Bổ Hoàn
Số 25, Phan Châu Trinh — SAIGON
Dược Sĩ HÀ TRỌNG
Hiệu CON COP
K.N.B.Y T ±5 ; 1008 ngày 3-9-67 — Cả bào khắp nơi.

THIÊN HẠ ĐÀM

■ RÀNG, sau ngày quốc thái, để thắp hương cúng cáo bảo lại cả ở Thiên-Hương-Cung Thờ trường KT. Trần cụ Uông đã-ca cho từ chức đi... đường bịnh. Theo dư-luận các bảo ký thì ông Thờ trước vẫn nhớ trước đang nắm quyền Quang Trung mới đi thì ông Thờ là Thanh nên có sức khỏe đẩy đủ quả lớn mà, làm gì lại bịnh bất ngờ vậy ?

■ RÀNG, có kẻ cho là vì có bất đồng ý kiến, ông Thờ không quốn làm nữa đã đạo nên thà trở về Quảng Trung đầu mà... làm đường cho nhé ! Vì nghe nói ông đã được đưa sang Phủ lưạt tên để nâm = công xa lái cảng = tại một người hàng ở Chợ Lớn đó sẽ... ăn lương nhu nhe, mỗi tháng cả cả lối 1.000 đô thôi.

■ RÀNG, như vậy là cha đôi, cho hơn các ông Nghị sĩ sắp = vô Quốc = ... mà kh ng biết có được trường phái thưa trí ano = đây không ? Vậy thì cái tin vô ông Thờ = được cho từ chức đó = luận đã tạt: rồi đây nhơ vô... cũng đúng ai nghĩ là Bộ KT. nghao đến thì lương buộc buộng phải bỏt người đã tiết kiện ngoại tệ thì cũng tạt lắt luôn...

■ RÀNG, sẽn nhớ hàm nào đây có Ông Quận Nhà Bè dám hàng lạn là mỗi tháng ông sẽ làm nhơ = Thần hoàng sẽ nuôi= mọi lần, để sống oại những đêm không ngủ bên người nhân dân đông bao và lôi nói ếpc làm ấy đã được kh con các xã trong quận, hết sức là hoan nghinh.

■ RÀNG nhưng rồi sau cái lần và thăm đầu xã ở cái làng kế bên cái quán ấy xong chẳng biết là Thần hoàng có nhớ nổi hơ chân sáp nổi nữa không, tuy nhiên, ấu đó là ý một ông kiến thân đến, hơn cả quận ở trong vào phòng nhân dân... = bao cán bướng = thì chết đến tết tươn.

■ RÀNG, nghe nói mới đây Thủ tướng Trần thiện Khiêm cùng bộ gồi Thông tư thuyết các ông Tỉnh trưởng mà nhất là các ông Phó Tỉnh trưởng hành chánh, nói bản phải đích thân đi cở thăm Xã, Ấp mới lần, để trực tiếp quan sát tình hình và trên tình thần nhân tế nay dân chúng mới cảm thấy gần mặt trời ; trái lại như bấy lâu, nếu cứ để cái đ... biết thì dân chúng vẫn biết ông Tỉnh trưởng và Phó Tỉnh trưởng của mình một mặt ra làm sao, thường mặc để = nếu hay đu ba tết ?

■ RÀNG, ông Tổng thư ký Tòa Đô Chánh đã chỉ thị cho Sở Công Chánh Đô thành giải tỏa cả trạm xe buýt trên các lộ trình xe buýt đã hay chưa, để tiện đây hầu cho đi lại của khách bộ hành được dễ dàng. ■

Vả ông Đoàn v Bích cũng đã chỉ thị cho quan trực thuộc phải gấp rút đó ngay trạm xe buýt trước Chợ Bình Tây và vẽ sơn ghi đầu nơi để các lộ xe hai bánh trở thể đậu hầu giúp cho đồng bào đi chợ có nơi để xe thủ tự và tránh sự hẫn đau đầu nay.

■ RÀNG, đã là sẽ một chánh Đô thành có nhân ăn quận-lý đến sự; đến như gần nay thì giới Quản nhân công chức lại than phiền, hằng ngày họ được sẽ dụng Buýt Ka-ki nhưng lại không biết phải đến đợi tại những nơi nào nữa... Buýt Ka-ki chưa có Trạm. Gặp giữa đường, người hỏi mà nó hằng ngăng.

■ RÀNG, công cô xô quân nhân công chức yêu cầu, vì lẽ con em của họ cũng được quyền đi Buýt Ka-Ki, nhưng vì lẽ chưa làm kịp giấy tờ thì... thì phải làm thế nào ? Dĩ nhiên là nhà bán không có thẩm quyền trả lời cầu hỏi nầy, vậy xin bà con vui lòng... gõ cửa khác.

Tiếp theo D trang 1

Người tin người gian cao cả: tại Ba Lê bom thì xác nhà, tăng tầng thêm Nixon sẽ bổ nhiệm một vị trưởng đoàn thương thuyết tại hòa hội Ba Lê khi nào phe CS chấp-nhận mốn thương thuyết nghiêm chỉnh.

Người ta, những người tin thân nên của hai phái đoàn CS cần cho hay là phe cộng đã coi sự từ chức của hai nhà ngoại giao Mỹ như một bậu qui của sự ở đi quyết lịt của họ trước những đề nghị của đảng mình.

TÌM EM

Em NGUYỄN CHÁNH HẢI vẽ gấp, BA và MẸ nhớ em nên sanh bịnh, BA đã tha tội cho em rồi.

Ảnh : NGUYỄN CHÁNH KHÉ

Cáo Phó

Chúng tôi đau đớn báo tin thân bằng quyến thuộc :

Bà góa phụ **ĐOÀN VĂN KHIÊM**

Nhũ danh : **HỒ THỊ THÌNH**

đã từ trần lúc 17 giờ ngày 20-11-69

Hưởng thọ 66 tuổi.

Tang lễ sẽ cử hành lúc 8g30 ngày 24-11-69 tại số 51/8 Lê quang Định Gia định, và an táng tại nghĩa trang Mọc Đinh Chi.

Cáo phó này thay thế thiệp tang

Tang gia đồng khấp cáo

COURS PARTICULIERS DE FRANCAIS POUR CANDIDATS AU BAC ET AU BEPC

Inscription par les parents au 5 Phan đình Phùng : Building 2 ; 1er étage ; Apt 3 (Lundi, Jeudi, Dimanche de 8h à 10h).

10 giờ sáng nay chúa nhựt 23-11-69

Tiểu thuyết-gia Bình-Nguyên-Lộc nói về Truyện ngắn, Tân truyện, Tiểu thuyết

Buổi nói chuyện văn chương nầy do Trung Tâm Văn Bút Việt-nam tổ chức tại đại sảnh đường trường Quốc-Gia Âm nhạc số 112 Nguyễn Du Saigon.

Vào cửa tự-do.

ĐỀ BIẾT.

Ô. Tổng trưởng Th. T. sẽ giải thích việc cho phép ra báo

Ủy Ban Thông Tin Chiêu Hồi Hạ Nghị Viện thông cáo :

Ngày 24 tháng 11 năm 1969, lúc 15 giờ tại Phòng Khánh Tiết Hạ Nghị Viện, Ủy Ban Thông Tin Chiêu Hồi Hạ Nghị Viện tổ chức một phiên họp để nghe ông Tổng trưởng Thông Tin giải thích lý do không cho xuất bản báo chí của mấy trăm đơn xin hiện đã đệ nạp tại Bộ Thông Tin.

Trân trọng yêu cầu các đoàn thể hoặc tư nhân đã nộp đơn hợp lệ chưng chưa có phép xuất bản báo chí, xin vui lòng không bảo cho Ủy Ban Thông Tin Chiêu Hồi Hạ Nghị Viện để chúng tôi theo dõi và can thiệp.

CHỦ TỊCH

DB. NGÔ CÔNG ĐỨC

Phụ nữ lao động với vấn đề vật giá đắt đỏ

Ủy ban Phụ nữ xã hội của Tổng Liên đoàn Lao Công Việt Nam sẽ tổ chức buổi Hội thảo về VẬT GIÁ ĐẮT ĐỎ HIỆN TẠI.

Buổi Hội thảo hợp tại Nhà Kiểng trụ sở của T.L.D.L.C. số 14 Đường Lê-Văn Duyệt Saigon, vào lúc 15 giờ ngày 23-11-69.

Tiếp theo U trang 1

lực của Tổng thống để thương thuyết chấm dứt chiến cuộc. Không còn một cố gắng nào mà Tổng Thống không đưa ra. Thật là điều đáng tiếc khi phe bên kia đã tuyệt đối từ chối đáp ứng bằng hành vi đường lối có ý nghĩa nào.

• Dược đại diện Tổng thống ở đây là một điều vô-hình hoàn và tiếc sau cam tự Tổng thống và điều đó.

Kính tình

HENRY CABOT LODGE

Tổng thống phúc đáp

« Ông Cabot thân mến,

• Tôi rất lấy làm tiếc khi phải chấp nhận đơn ông xin từ chức Trưởng phái đoàn Hoa kỳ tại cuộc hội đàm Balê và Việt Nam. Tôi có thể nói là cái không có một vị đại diện nào hay hơn, và rất tiếc không còn được sự góp ý và các số lực của ông trong lúc chúng ta nước thương thuyết một vấn đề hòa bình ở ngũ chính ở Việt Nam.

•Xin ông vui lòng hiểu cho rằng chúng đã làm tất cả những gì có thể cho Hòa Bình.»

•Xin ông nhận những lời cảm tạ những hậu chân của tôi và việc ông đã phục vụ ở đó qua trong công vụ khó khăn nầy.

• Tôi tất an tâm được ông đã đóng ý phục vụ với chức vụ vừa đã tôi có thể tiếp tục có những kinh nghiệm và sự khôn khéo của ông và Việt Nam.

•Với những cảm mến tốt đẹp nhất của tôi •

•Thân ái, RICHARD NIXON. •

Cho tới khi người kế vị thay sự Lodge được thì ông Philip C. Habib, một công chức Ngoại giao đã từng là cố vấn trường của Đại sứ Lodge ở Ba Lê, sẽ giữ chức quyền Trưởng phái đoàn.

Tổng thống cũng đã chấp thuận sự từ chức ông thân phá : Laurence E. Walsh Phó trưởng phái đoàn.

Thông Bạch

Hội Phật Học Nam Việt trân trọng thông cáo :

Vì lý do sức khỏe, Đại Đức NARADA MAHA THERA sẽ TAM NGHỈ GIẢNG SANG CHÙ NHỰT 23-11-1969 tại Chùa Xá Lợi.

Buổi giảng của Đại Đức sẽ được thay bằng buổi giảng của ông Hội Trưởng Chánh Trí Mai Thọ Truyền thay thường lệ.

KÍNH THÔNG BẠCH

Phong ngứa

Ghé chắc lẻ lắt, gặt tới đầu ăn lan tới đó. không phải thua nhiều xa nhỉ ngoài da mà hết, nằng GIẢI PHONG Sát Bạc Hoàn Ông TIÊN. Trên 30 năm danh tiếng, sẽ bán lẻ tại các tiệm thuốc VIỆT HOA, nhà thuốc ÔNG TIÊN PL Cholon K.N.B.Y.T. số 51 ngày 20-10-63.

Chương Trình

TIVI Thứ hai 24-11-69

ĐÀI VIỆT NAM

18g30	Đài hiệu — Quốc kỳ
18g33	Tin ngắn
18g36	Thời sự Quốc tế
18g46	Chương trình Xây Dựng Nông Thôn
19g35	Thông cáo
19g40	Tài liệu
20g00	Tin tức
20g18	Tài năng mới : Ban Tuổi Ngọc
21g10	Bình luận — Giới thiệu
22g20	Chương trình hòa nhạc
22g30	Học học tiếng Pháp
21g30	Tâm nhạc : Ban Tứ Ngũ Âm
22g30	Tin cuối cùng

LƯU Ý: Hoặc do trở ngại Kỹ thuật hoặc vì cố tin quan trọng trong tuần loan báo, chương trình có thể thay đổi, coi tiết mục đó giờ chắt.

18g46 Chương trình Nông thôn vùng dậy do Bộ Xây Dựng Nông Thôn thực hiện.

Các tiết mục :

— Hát lên nào của Y Vân do THẦN LÔNG BẠCH LAN HƯƠNG song ca.

— Bên bờ đại dương do NHẬT THIÊN LAN ca.

— Nhớ đêm của Tân Anh do BẠCH LAN THANH ca.

— Nương chiều của Phạm Duy do PHƯƠNG MAI ca.

— Kịch ngắn Anh đêm trong đêm nói lên công tác phát triển xã.

20g18 Chương trình Ban Tân Nhạc Tuổi Ngọc do Thanh Vũ phụ trách.

— Huyền đề chi binh của Anh Bằng Hợp ca.

— Cước mơ tuổi ngọc của Huy Trâm do HOÀNG LINH TRANG ca.

— Mùa thu cho em của Ngô thụy Miên do TUẤN NGỌC ca.

— Gió tên em lên cuối cùng, Thanh Hằng do KHÁNH TÂM ca.

— Tình thu của linh của Trần Thanh Tâm do HOÀNG THANH và MINH HẰNG song ca.

— Đường trách linh vô tình của Hùng Linh do BẢO VỸ ca.

— Tứ lại tôi tuổi trẻ của Phạm Duy do THANH HẰNG, HIỀN CHÍ BẢO THÚY tam ca.

— Mai chị về của Hoài Linh, do THANH HỒNG ca.

— Con đường rui của Lê Vy Hợp ca.

21g30 Chương trình Ban Tạp diễn Tân Nguyên do Phạm đình Khiết phụ trách.

— Cánh bằng lưới gió (Vong cổ, liên ca cảnh) của Phan Phụng Vân do MỸ LINH, MINH THIỆN trình diễn.

— Cổ nhạc do 5 nữ nhạc thập lục và 5 nhạc công đàng 5 nhạc khác nhau hòa tấu.

— Lá Lai của chưa (Bi hùng thi, ca Kịch đã sử) của Phạm đình Khiết, và Hoàng minh Giang do PHI HÙNG, HOÀI TRÚC PHƯƠNG, KIM TUYỀN, ĐIỂN TỬ LANG XUÂN LAN, ANH HỒNG-THANH NGUYỆT trình diễn.

Chợ đen Đô-la

(Tiếp theo trang 1)

của đồng đô la ở chợ đen ngày một lên cao khi nạn lạm phát phi mã không chấm đứng nổi.

Năm 1955, giá chánh thức 1 đô la là 35 đồng thì giá chợ đen 100 đồng «Nhà nhập cảng lợi dụng sự chênh lệch giữa giá chánh thức và giá chợ đen để kiếm lời lớn » cũng trong quyển sách của ông Nguyễn bích rtuệ). Do đó, những tư nhân được phép chuyển ngân theo quan giá, nhiều khi nhượng ngoại tệ trên thị trường chợ đen, để kiếm lời phi phạp. Trái lại các nhà xuất cảng, các nhà sản xuất hay tư nhân chuyển ngân vào trong xứ lại bị thua nặng, vì khi nhượng lệ chỉ thâu số 35 đồng cho mỗi đô la, cho nên họ cố gắt tiền ở ngoại quốc, hay khai gian để hưởng số lời xất biệt.

Thế rồi, chánh phủ lại đặt ra nhiều loại hối xuất : hối xuất tự do, hối xuất nhập cảng, hối xuất nhập cảng ngoài hối xuất chánh thức,

Nhưng nạn chợ đen ngày càng mạnh. Chánh phủ mở lâm một cuộc phá giá che đậy vào ngày 29-12-1962 bằng cách đặt ra thuế mệnh danh là thuế Đâm Phụ Quốc Phòng tính thêm 25 đồng mỗi đô la. Và để giản dị hóa chế độ hối xuất, chánh phủ bãi bỏ hối xuất nhập cảng và xuất cảng.

Cũng không làm sao chận đứng sự leo thang của đồng đô la ở ngoài chợ đen, vì khi có thuế Đâm Phụ Quốc Phòng, giá mỗi đô la ăn tới 110 hay 115 đồng, nhưn cũng vẫn Huế Kỳ kỳ một thỏa ước với chánh phủ VN ngày 31-8-1965 đặt ra giấy đô la đổ được xài trong các hợp tác xã Hoa Kỳ và bị cấm lưu hành trong đơn chàng Việt Nam, Vì ta thình thoảng nhà cầm quyền Hoa Kỳ tuyên bố... phế lưu, đem lại một số lợi không nhỏ, khi những người Việt Nam lưu trữ đồng đô la đã không quyền đổi.

Những biện pháp trên đây xem thì...ngoạn mục nhưng nạn chợ đen đồng đô la ranh vẫn phát triển ngày một mạnh thêm. Sau khi tăng bách phân thuế Kiệm ước, đồng đô la xanh «bỏ» lần lên. Vào lúc 3 giờ chiều thứ sáu 21-11-69, một đồng đô la xanh ăn...280 đồng.

Rồi, ngày mai... ?

Thình thoảng các thông tấn xã ngoại quốc bảo động Hoa thanh Đốn làm sản xan do luận quần chúng Mỹ, chỗ thật ra, nạn chợ đen đồng đô la ở trung tâm Saigon (đường Tự Do) cần cứ tiền trên đều đều...

Phá giá «che đậy» hay phá giá công khai đồng bạc Việt Nam, thuế Đâm phụ Quốc Phòng thuế... gì gì đi nữa, cũng không làm sao chận đứng sự làm ăn bất hợp pháp của đồng đô la.

Chỉ có một biện pháp—nghe mãi hóa ra thông thường, nhưng vẫn hữu hiệu—là sự chấm dứt chiến tranh. Được vậy, coạng của Mỹ mới ngưng bắng huyết.

ĐUỐC NHÀ NAM

(1) Tiêu chuẩn điện phí là dịch cầu «standard of deferred payment» Vì Kinh tế học nó chỉ sự kéo dài kỳ hạn trả những trái phiếu (prolonger le delai). Và xem tiếp Việt Nam Tân Tự điển sẽ thấy giải thích ; «biện pháp điển kỳ thường hay bắt buộc các chánh phủ phải làm trong những thời kỳ khủng hoảng trầm trọng— thường là khủng hoảng Kinh tế.— phải ngưng các ấn-cí trả tiền lại cho các tư nhân do chánh phủ hay các ngân hàng nợ. Vì trong thời kỳ khủng hoảng, uy tín tương tín tư nhân đối với chánh phủ rất như đã đến cùng cực, ngân hàng đều tan rã và ai cũng muốn rút tiền đã gửi hay đã cho vay ra hết.

Như nếu, sẽ gặp một tình trạng khẩn đến trong xứ, trong cuộc khủng hoảng Kinh tế năm 1929, chính ngày 6-2-1931, Tổng thống Roosevelt ra lịnh cho các ngân hàng đóng biện pháp ấy. (Nguyên văn trang 339, cột thứ 2)

Tiếp theo M trang 1

Bài báo nói : «Với cố g ắn bao giờ cũng phải mất thời giờ lâm và rất khó khăn mới có chút tiến bộ, nên phải hết sức kiên tâm trong sự thương nghị.

•Vậy việc im kiếm một giải pháp hòa bình cần được tiếp tục với mỗi thời thương thuyết giải thương thông giữa khá nà g có độc tưởng trong có chí cực g quyết, Nếu ông Nixon không kiếm gặp một thâm người như thế để thay ông Cabot Lodge và ông Laurence Walsh thì ông sẽ lâm cho sự nghị ngờ và sự lo ngại của quốc gia tăng thêm đối với kế hoạch hòa bình của ông.

Một trở ngại lớn cho T.T. Nixon

Ký giả Nhựt tại Nữu Ước cũng nói, do luận Hoa Kỳ cho rằng chánh sách V.N. của T.T. Nixon đang gặp một trở ngại lớn với sự từ chức của ông Cabot Lodge.

Báo Tiền tạm biệt

Độc giả lần nữa

Vì nhận được lịnh đình bản của Bộ Thông Tin ngày cách quá bất ngờ, chúng tôi không kịp có lời tạm biệt quý độc giả thân mến của hơn độc 4 phương nhân dịp tục bản 1 số báo.

Báo TIỀN xin được một số tiền bồi thường là điều khá ngoạn. Vậy nhà chấm thành cảm lối với tất cả quý vị thân hữu đã giúp đỡ và tán thành tiếp bạn đọc 4 phương. Hẹn chớ ngày tái ngộ.

Toàn Bộ Biên tập TIỀN

Rất thân hiệu

Thuốc Gia truyền : từ hàng thế kỷ trị khỏi ngay : Tê tại, Phong thấp, nhức mỏi (đã Kinh niên). Hỏi nhà buôn Thanh Thái số 266 Xóm Gà, Gia Định. Hoặc Điện thoại 41.323 nhờ chỉ giúm.

Tiếp theo L trang 1

Nói đúng ra thì thay vì bắn phá mỗi tuần hơi 40 quả đạn đã nay cộng quân chỉ bắn một hai quả đã gây tiếng vang mà thôi.

Phá hủy nguồn kinh tài VC

Chiến công mới nhất của các chiến sĩ biệt binh 44 là chiến dịch hành quân nhằm đến một nơi bắn Hòa Sáu của CS, đã phá hủy được Trung Tâm kinh Tài Miền Trung Nam Bộ của CS nhằm lấp đặc theo kinh Đồng Tháp và hoàn toàn bấy hoạt động, những vườn chuối 200 ngàn cây, tính trung bình mỗi tháng 1 cây chuối trả được 1 quyết thế cộng quốc đã thu được trung bình 20 triệu bạc mỗi tháng. Nay thì nguồn tài nguyên đó không còn nữa.

Không có quân chánh qui ở B.K 44

Nhân dịp này, chuẩn tướng Phú đã xác nhận lại lấy lâm hành diện về các chiến sĩ biệt khu 44 hoàn toàn là những chiến sĩ địa phương quân, nghĩa quân và biệt kích quân mà tuyệt nhiên không có một binh sĩ chánh quy nào. Theo ông thì quân đội chả là quy, nhưt là biệt động q.đ. chỉ yêm trợ những khi cần thiết mà thôi.

Cán cự viên đó, chuẩn tướng Phú xác nhận là việc thay thế quân Mỹ tại VN không có tách hưởng gì đến tình hình hiện ự ai biệt khu 44 hết. (ĐNN).

Tiếp theo O trang 1

trình xét thuộc trung đoàn 5 sư đoàn 2 bộ binh VN và một chi đoàn thiết kỵ đã giao tranh đó đội với 1 lực lượng địch gồm khỏng 60 quân số trong vùng 10 cc đông nam Thăng Bình (Quảng Tín).

Kết quả có 56 cộng quân bị bắn hạ tại vùng 17 vô kể địch bị tù tịch thêu. Người ta lực lượng binh quân cộn tạm giữ 85 người tình nghi để điều tra.

8 năm vô khi lớn bị tịch thu

Trong khu vực Quảng Nam trong vì chánh quân lập đồn đóng ngày đến 13g chiều thứ sáu, các binh sĩ trung đoàn 7 thuộc sư đoàn 1 TQLC Hoaky đã khám phá 3 hầm chứa vô khí CS tại vùng Xa đông nam An Hòa (Quảng Nam).

Tại 3 hầm chứa nầy, chiến sĩ Hoa Kỳ đã tịch thâu được tất cả 59 súng đủ loại, 221 quả đạn súng cối và súng phóng lựu, 3263 lựu đạn, 3 máy truyền tin Trung Cộng, 27 nồi bangalore và một số lượng thực chứa 300 kilô.

Tiếp theo A trang 1

sự ăn ảnh số lương hàng lãnh hàng tháng 1 số DB cho đăng trong tổng số lượng hàng hàng tháng được 30.000 đồ không phải đồng thuế, gồm cả hiện tại và hiện vật mà đương sự được lãnh. Trong khi đó mỗi số DB khác thì lại quy định tổng số lương 30.000đ nói trên chỉ gồm hiện kim được lãnh hàng tháng thôi.

Cũng cái bịnh lười của một số Dân Biểu

Số DB hiện diện sáng nay quả ít thách ra hàng ngày 46 cho một cuộc biểu quyết và 2 quan điểm nói trên.

Cuối cùng DB Hồ văn Minh, Đỗ I Phó Chủ tịch thay mặt chủ tịch, vắng mặt giữa phiên họp, đã đề nghị và được khoáng đại chấp thuận : Tạm hoãn phiên họp giao cho HĐ nghị tính ấn định một phiên họp khác tiếp tục, để có đủ số DB cần thiết thu các cuộc biểu quyết.

Tin TRONG NƯỚC

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC

(Tối chủ nhật 23-11-1969 từ 19, đến 6 giờ sáng thứ hai)

(Trưa thứ hai 24-11-1969 từ 13 giờ đến 14 giờ 30)

BS.—	NG. TẤN CHÚC	87 ter Phát Diệm — Saigon
—	NG. VĂN NHUNG	228 T.e-Thế, KH — Saigon
—	PHẠM GIA LỮ	600 cư xá PN. V.d-Ngự — Gia định
—	BÙI VĂN THỌ	21 ter Trần khắc Chân TĐ — Saigon

(Tối thứ hai 24-11-1969 từ 14g30 đến 6 giờ sáng thứ ba)

(Trưa thứ ba 25-11-1969 từ 13 giờ đến 16g30)

BS.—	LÊ VĂN TRIỆN	25 Phát Diệm — Saigon
—	BÙI NGHĨA BÌNH	43 Phan đình Phùng — Giadinh
—	ĐỖ BÌNH CỰ	45 HB (trước chợ An Đông) — Cholon
—	NGUYỄN KIỂN NGỌC	70-B Nguyễn đình Chiểu, TĐ — Saigon

Trung tâm Y tế đêm miễn phí

— Y VIỆN PHỤ LÂM, 137 đường Lục tỉnh Cholon. Điện thoại 36620.

— Y VIỆN KHÁNH HỘI gần đường Hoàng Diệu và Lê quốc Hưng Điện thoại 21510.

Hàng lậu, nó đây rồi !

GIA ĐỊNH.— Trong số báo vừa qua, chúng t i có loan tin bọn tài hàng lậu đã chức định đưa vào Saigon lối 400 tấn Cà phê, nhà chức trách đã chụp được 1 vụ chở lối 100 tấn và cuộc theo dõi bọn buôn lậu từ chức ấy đang tiến hành.

Ngày 20-11, nhà chức trách được tin tại 1 cầu nhà ở khu B. Ấp Linh Tây xã Linh Đông quận Thủ Đức do Huế kiều V.P. làm chủ có ba trăm 1 số cà phê quan trọng.

Nhơn viên hữu trách liền đến nơi khám xét, kết quả bắt tại đây ca trù 6 thùng cà phê Mỹ, 30 bao Cà phê sống (mỗi bao 100 ký). Ngoài ra cầu nhà đó còn chứa lối 20 kí lô dường cát.

Sau khi bắt giữ số số hàng hóa kể trên thì Huế kiều V.P khai nguồn trích được nơi tất cả đều bị niêm phong và chủ nhà bị đưa về bót để điều tra.

Tại phi cảng tịch thu trên 4.000 Dolla

ĐỒ THÁNH.— Chiều ngày 20-11 theo như thường lệ chuyến máy bay của hãng Air Vietnam từ Huế vào Saigon. Phi cơ vừa đáp xuống phi trường Tân Sơn Nhất viên viên An Ninh phi cảng thấy một người có vẻ khả nghi chạn lại. Xét bắt gặp trong người 4.280 dolla điện và bắt ý khai tên là Chim Tuấn, nhà ở số 380/15A đường Công Lý.

Cảnh sát Long an khám phá...,

TÂN AN 22-11 (IZ).— Tin thông thạo cho hay, Ty Cảnh sát Quốc gia Long an, chiều 19-11, do người tin tức Đinh Văn Ba đã xá Tân Phước Tây, quận Tân Trụ, (Long an) khám phá m t cơ ng binh xưởng của Việt Cộng.

Tin cho hay, cảnh sát tịch thu 107 quả bê ta, 60 vỏ mìn nội bào, 30 lựu đạn, hàng trăm dụng cụ sản xuất đạn, lựu đạn nội bào nhiều dụng cụ y khoa và y dược.

Đặc biệt, cảnh sát cho bắt một cán binh Cộng sản, con trai của Trưởng Công binh xưởng VC và khai thác tịch thu được vật dụng quân hồng ngoại tuyến một dụng cụ dùng quan sát đêm phương cách xa ta lối 500 thước trong các đêm trời tối đen như mực. Bên cảnh sát vô sự.

Tạm giam đoạn lưu thông trên cầu Phú An

GIA ĐỊNH.— Tòa Tỉnh Thường Gia Định hồm 19-11 đã ra thông cáo cho biết vì nhu cầu thay đã vén cầu bị hư mục của Cầu Phú An trên đường Dương Công Trừng (trường lộ số 23) Thạnh Mỹ Tây Thị Trấn, sẽ phải lưu thông qua cầu số tạm giản đoạn trong hai ngày 24 và 25-11-69 từ 22 giờ đến 5 giờ sáng hôm sau.

Thông cáo yêu cầu đồng bào triệt để tuân hành đã Ty Công Chánh Gia Định hoàn tất công tác thay đã vén cây cầu nói trên.

Súng nổ tại trụ sở Liên khóm 8,4 Phường Rạch Ông

ĐÔ THÀNH.— Vào lúc 7 giờ tối 20-11, đồng bào ngụ tại Liên khóm 8,4 phường Rạch Ông Quận Tám thình lình nghe những tiếng nổ trong trụ sở, người ta hoảng hốt lo sợ không biết sự gì đã xảy ra. Sau khi tiếng súng im ắng, người ta thấy ra cảnh sát đặc biệt và Cảnh Sát tới sơi bắt một quân nhân tên là Vũ viết Thinh đem về bốt.

Theo người biết chuyện cho biết, «hồng rõ anh Thinh có chuyện thù oán gì với đoàn viên NDTV tên Trần văn Lâm, tên Thinh vào trụ sở Liên khóm tìm Lâm. Lúc đó Lâm vắng mặt, Thinh bèn nổ súng phá phách bàn ăng chế thiên bảo động, tên Thinh đoạt lu o súng của anh Bé. Ủy viên an ninh khóm 3, thấy bạn mất súng, chạy lại đoạt lại được khẩu súng anh Thinh lấy của anh Bé.

Tiếp theo H trang 1

mánh vẽ — chiếc quân của nó — bị đầu một nửa dưới 1 tầng gạch xi măng đất rắn.

Bình ắt Hoa Kỳ minh trên nhưng nhẩu mà bảo, có cả mấy ai quan chi hơ nữa, đứng ra xức khoan dục mình trong đó lên chỗ phát ra tiếng khóc của thứ thơ nghe đớt ruột.

Hy cho sáng : Chiếc đầu và cái mông kia đã cho bắt đứa bé chết. Thước đoạn trong và cấp bách là cứu sanh mạng của tiếng khóc dưới đáng gạch —.

Tôi vội lấy kiếng đeo đeo lên đã chế bớt giọt nước mắt trào không ngăn được khi thấy chiếc đầu, cái mông của đứa bé mà đã biết nó là nó ốc. Chắc cái đã bao lâm hầu cha mẹ nó từ lúc ngồi nhà sụp đổ.

Người chứng kiến đầu tiên kể chuyện

Một người đàn ông — anh không muốn nói tên với nhà báo — nhân chứng đầu tiên của tai nạn thảm khốc thuật lại : Tôi vừa nhà bên cạnh tôi chăm đớt tuồng cái lương đỏ 10 phút.

Mấy ki lô cỏ ở xung quanh đây bằng mấy tiếng * hốc chốc» mấy tiếng thay phiên nhau để tôi ra là anh em gái cho thấy. Đột nhiên có tiếng rầm như như tiếng xe ủng chạy. Tôi hoảng sợ.

Tôi nghe có tiếng la ở có nhi việc * Thước Ấu Viện » bên cạnh trường Tiểu học Công Đồng Phú Thọ Hòa II đổi diện với nhà tôi, và cạnh chùa Quan Âm Cảnh. Có nhi viện nầy được vào kêu bằng tiếng nên tôi không biểu chuyện gì xảy ra ?

Nhưng tôi nhìn thấy ngôi nhà 3 tầng của cô nhi viện đã sụp đổ, qua lại rất đội nhiên : Ầm ! một tiếng. Tôi không còn trông thấy ngôi nhà đó nữa. Tôi hoảng hồn la lên. Cùng một lúc tiếng la vô cùng thảm, nhiều tiếng sống của anh em Nhân dân Tự Vệ bỗ sáng vang lên cả xóm. Có lẽ anh em nghe tiếng la nên bắn báo động.

Tôi lại đặt chạy sang đường đến cho cô nhi viện tiếc vào. Tôi thấy Ông Phó Quận đốc chạy ra. Rồi mọi em có độ 14 tuổi mình mẩy ướt mem cũng chạy đến. Một bà xẩm đưa tay vẫy vẫy ở dưới cần nhà vừa sập :

Tôi và vị mục sư chạy đến kéo bà ra. Tiếng sống bây giờ lại nổi nhiều. Những nhà chung quanh nhiều có VC nên ai cũng lo tom gáp đó đạc để chuẩn bị chạy loạn.

Tiếng thét của nhóm em bé cô nhi của vị mục sư phó Quận đốc Cô nhi viện không kêu được nữa. Hình ảnh sự vật của Tết Mậu Thân, của tháng 5 năm 1968 của làm cho mọi người sợ hoảng.

Đứa bé thoát chết kỳ diệu

Có mấy đứa bé lớn nhảy từ lầu 2 xuống khi ngôi nhà sập bị thương bà la lết dưới đất. Bây giờ mới có mặt số anh em Nhân Dân Tự Vệ chạy đến.

Tiếng sống đã hết! Khi thấy sánh tuồng đó, anh em vội bắt sáng lên các cây vô thắt cái lên. Đến chỗng chừng vẫn cho sự. Anh em NDTV khác cũng đã có đến. Người ta lo cứu chữa, hỏi, khiêng gạch ở bắt cô nơi nào nghe có tiếng khóc, có thấy những phần thân thể của bà ra ngoài.

Tôi vội vẻ chả lấy xe Lambretta chở em nhỏ 14 tuổi mình mẩy mem lúc đầu đã, đi ra đường Lương nhờ Học bão tin cho vị mục sư Giám đốc hay.

Từ từng lầu, trẻ cô nhi.. nhảy xuống đất

Đứa bé được tôi chở cho biết : Tôi nằng nặc nói nó đã lên cầu thượng của ngôi nhà 3 tầng lầu (nhà không có mái) để cho dễ chụp Tự nhiên nó thấy ngôi nhà rung rinh nhà nghiêng đổ. Nó sợ quá. Nó la lên.

Một vài đứa chạy ra ở tầng II nhảy xuống đất. Nó cũng muốn nhảy nhưng sẵn thượng trên quá nó nghiêm khanh vẻ phải sau nên nó bỉ chạy chỗi vẻ phía sau. Và khi ngôi nhà sụp đổ hoàn toàn thì nó bị lắc xuống bờ ruộng lúa có nước và bùn sát với ngôi nhà. Nó sống một cách kỳ diệu.

Một cô giáo ôm đứa cô nhi 4 tuổi cùng chết

Trong số những xác chết mà hơn 300 anh em Nhân Dân, Tự Vệ moi lên được, có một cô giáo tên Lương minh Châu 21 tuổi vừa từ Hồng Kong qua ở Cô nhi viện đợy học cho các em. Khi chết cô vẫn ôm xác một em bé 4 tuổi. Cô đến VN độ 3 tháng nay.

Người ta khi bình cứ H.K mọi I chiếu giống của cháu nó gần khác thì không thấy có nữa. Sau đó, tìm thấy xác cô nằm bên chiếc bàn

Tiếp theo J trang 1

Yankee Clipper rời khỏi quỹ đạo lúc 4g49 giờ Saigon sáng hôm thứ bảy sau vòng bay thứ 45 quanh quỹ đạo mặt trăng.

Chuyến tới và trái đất cả mất 3 ngày và bị sự đẩy xuống Thái bình Dương lúc 4g57 giờ Saigon hôm thứ ba 25-11 ở cách đảo Samoa 640km và phía đông nam 185 khác chuyến bay 10 ngày của bạn.

Trước khi rời mặt trăng, trong 11 tiếng đồng hồ chạy lại trên quỹ đạo nguyệt cầu, các phi hành gia đã chụp hình 3 địa điểm có thể đáng làm nơi đổ bộ của phi thuyền Apollo 13 vào tháng 5/70.

Nếu trở về đúng trái đất thì chuyến thám hiểm Mặt Trăng của Apollo 12 đã bắt đầu lúc 10 ngày và mất 244 giờ 41 phút bà tớ phút đúng đi.

Quản-nhiệm : DZOÃN-CÔNG-LÂM

Ngân phiếu xin đề : Nhật báo ĐUỐC NHÀ NAM

In tại nhà in — Thân - Chung

4, đường Nguyễn-văn-Thinh — Saigon

Cựu Tổng trưởng Chiêu Hồi kiêm Thông Tin

Ô. NGUYỄN-NGỌC-AN LÊN TIẾNG...

Sàigòn ngày 21 tháng 11 năm 1969

Kính gởi Ông Chủ Nhiệm báo Đuốc Nhà Nam

Đường : Nguyễn văn Thỉnh số 4.

SAIGON

Thưa Ông Chủ Nhiệm,

Quảng cáo của báo TIỀN đăng những ngày 18, 19, 20 tháng 11 năm 1.969 trên nhiều nhật báo ở Thủ đô trong số đó có báo Đuốc Nhà Nam có ghi những lời lẽ sau đây :

PHẤT GIÁC ĐỘNG TRỜI : Ông NGUYỄN NGỌC AN (cựu T.T Thông tin) dụ dỗ cháu gái và đoạt vợ người ta như thế nào ?

Những lời lẽ nầy có tính cách phỉ báng rõ rệt, chưa kể những sự kiện gán cho tôi là hoàn toàn bịa đặt.

Áp dụng quyền phúc đáp qui định nơi điều 13 sắc luật ngày 29 tháng 7 năm 1.881, tôi trân trọng xin ông Chủ Nhiệm cho đăng thơ nầy để đính chán